

รายงานวิจัย

เรื่อง

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2554

ผู้วิจัย

อมราวดี ทัพพุน

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2554

คำนำ

รายงานการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอิง จากสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และจากผู้อำนวยการสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา รองศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญแข ประจวบจั่น ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำและกรุณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยด้วยความ เมตตา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา วิทธีรานนท์ ที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยได้ทำการวิจัยตลอดปีการศึกษาที่ผ่านมา

ขอกราบขอบพระคุณ ฝ่ายวิจัยและการบริการทางวิชาการที่อนุมัติทุนอุดหนุนในการทำการวิจัย ครั้งนี้ และได้อนุเคราะห์ผู้วิจัยให้ได้รับความสะดวกในการดำเนินการวิจัยด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 ที่ให้ความ อนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ บิดามารดา และเพื่อนๆ คณาจารย์แผนกภาษาอังกฤษ สำนักวิชาพื้นฐานและ ภาษาทุกท่านที่ให้งานกำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดมา

คุณค่าอันพึงมีจากรายงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดามารดา และขอแสดงความระลึกถึง พระคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ วางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย จนประสบความสำเร็จในการศึกษา

TNI

อมราวดี ทัพพุน

ผู้วิจัย

31 พฤษภาคม 2555

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยจำแนกตามเพศ และคณะสาขาวิชาที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น กำลังศึกษาอยู่ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 278 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็นเพศชาย 140 คน และเพศหญิง 138 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม คือ แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พัฒนาโดยอ็อกซ์ฟอร์ด (1990) หรือ Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 (ESL/EFL) ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) อยู่ที่ .94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบที (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หรือ F-test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยรวมมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางที่ระดับ $\bar{X} = 3.46$ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน ($\bar{X} = 3.64$) ส่วนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา ($\bar{X} = 3.36$)
2. นักศึกษาชายมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาหญิงที่ระดับ $\bar{X} = 3.50$ ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ที่ $\bar{X} = 3.42$ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมแตกต่างกัน

อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นกลยุทธ์ด้านการจำที่นักศึกษาชายมีระดับการใช้กลยุทธ์ที่สูงกว่า นักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชาย $\bar{X}$ = 3.50, หญิง $\bar{X}$ = 3.33)

3. ความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมของนักศึกษาคณะต่างๆพบว่า ความแตกต่างของคณะต่างๆที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่าง ของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีระดับการใช้กลยุทธ์ด้านสังคมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์มีการใช้กลยุทธ์ด้านสังคมสูงกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X}$ = 3.53; $\bar{X}$ = 3.22)

TNI

ABSTRACT

The purposes of this study were to investigate language learning strategies used by the first-year students at Thai-Nichi Institute of Technology, Thailand and to compare the use of students' language learning strategies according to their gender and fields of study. The samples were 278 first-year students attending 3 study programs: Engineering, Business Administration, and Information Technology at Thai-Nichi Institute of Technology (TNI) in the 2011 academic year.

Data were collected by the Oxford's Strategy Inventory of Language Learning (SILL) version 7.0 which was translated into Thai and has a reliability coefficient (α) at .94. Statistical analyses used were Descriptive Statistics, Independent-Samples T-Test, and One-Way ANOVA.

Results revealed that the strategy use of 278 first-year students at TNI were moderate strategy users ($\bar{x} = 3.46$) with compensation category as the most frequently used strategies followed by metacognitive, memory, social, affective, and cognitive respectively. The students used compensation strategies when they faced some difficulties in communicating in English. With these strategies, the students could overcome their communication problems by using their gestures and guessing intelligently, and they could continue to use English to communicate more confidently and more effectively.

Findings also found that gender influenced the use of students' language learning strategies. Males used the overall language learning strategies more often than females (Male: $\bar{x} = 3.50$; Female: $\bar{x} = 3.42$). In addition, there was a significant difference between gender and the students' use of memory strategies at .05 significant level. However, fields of study did not show the significant differences on the use of students' language learning strategies.

Since language learning strategies are effective tools facilitating learners to succeed in language learning, language teachers need to know which strategies that most learners prefer using and which ones are suitable and helpful for them when they learn a target language. To discover those, teachers should employ several methods such as interviews, diaries, think-aloud protocols, or questionnaires to identify the learners' strategy use. Then teachers should use this information to design and organize teaching methodology, materials, and learning tasks suiting the learners' learning styles. Most importantly, teachers should integrate language learning strategies into the lessons and learning tasks relating to learners' communicative needs and the real world usage so that learners will intend to study, practice, and improve their language skills enthusiastically.

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ	1
ภูมิหลังและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	3
ปัญหาในการวิจัย	3
ขอบเขตในการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2 บรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์หรือกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	8
ความหมายของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	8
ความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา	10
องค์ประกอบต่างๆของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	12
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากต่างประเทศ	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	25
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	27
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	
โดยจำแนกตามเพศ และคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษา	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ต่อ)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	30
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบเพื่อศึกษาความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเพศและคณะวิชา ที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่.....	39

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 44

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	44
วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
การอภิปรายผล	48
ข้อเสนอแนะ.....	51
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	59
ประวัติผู้วิจัย	66

TNI

TAHITI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1 ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	29
2 ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษา.....	29
3 ตารางที่ 3 แสดงการประเมินระดับความถี่ในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	31
4 ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยรวมและรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย.....	32
5 ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการจำรายข้อ.....	33
6 ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านพุทธิปัญญารายข้อ	34
7 ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการทดแทนรายข้อ.....	35
8 ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านอภิปัญญารายข้อ.....	37
9 ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านอารมณ์และความรู้สึกรายข้อ.....	38

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 10 ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้
กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านสังคมรายข้อ..... 39
- 11 ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2554 โดยจำแนกตามเพศ..... 40
- 12 ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2554 โดยจำแนกตามคณะที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่..... 41
- 13 ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในคณะต่างๆ โดยการหาค่า
ความแปรปรวนทางเดียว..... 42

TNI

THAI - JAPAN INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลังและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกในยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อสามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันในเวทีระดับโลกในด้านต่างๆ สามารถเข้าใจความแตกต่างในทางการเมือง สังคมและวัฒนธรรมอื่นๆได้ ในการติดต่อสื่อสารของผู้คนทั่วโลกที่มีความแตกต่างทางด้านภาษานั้น ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับให้เป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลมากที่สุดภาษาหนึ่งของโลก (Graddol, 1997; Nunan, 1999) เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวันเช่น การศึกษา และการประกอบอาชีพ ด้วยเหตุนี้ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมยุคปัจจุบัน ผู้รู้ภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจความรู้ ความคิด ทักษะคติ วัฒนธรรมของชนชาติอื่น ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการ เทคโนโลยีใหม่ๆ รวมถึงความเคลื่อนไหวของโลกทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและอื่นๆได้เป็นอย่างดี และมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนและการประกอบอาชีพได้มากกว่าผู้ที่ขาดทักษะในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ดังนั้น การเรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลสามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ รวมทั้งมีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลกได้(กรมวิชาการ, 2544 : 289)

นอกจากนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดแนวการจัดการศึกษาโดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถต่างๆของตนอย่างเต็มศักยภาพโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ให้ความสำคัญต่อความรู้เกี่ยวกับตนเอง กำหนดให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการ

คิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ซึ่งจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2548 มีวัตถุประสงค์ในการจัดการ การศึกษาระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาชีพเฉพาะทางขั้นสูงที่เป็นความต้องการของภาคธุรกิจและ ภาคอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ การปฏิบัติ และการประยุกต์ใช้จริงตาม แนวคิดแบบโมโนซุกุริ (Monozukuri) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ คิดเป็นทำเป็น มีความสามารถ ทางภาษาในระดับที่เป็นที่ยอมรับทั้งการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการ แข่งขันของบัณฑิตทางด้านวิชาการและการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งทางสำนักวิชาพื้นฐานและ ภาษาเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยทางสถาบันได้ กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับภาษาในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาทุกคณะ แต่อย่างไรก็ ตาม พบว่าในระยะเวลาที่ผ่านมาการสอนภาษาอังกฤษให้แก่ศึกษานั้น ยังไม่ประสบผลสำเร็จ เท่าที่ควร เนื่องจากในแต่ละชั้นปียังมีนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำอยู่เป็น จำนวนมาก นอกจากนี้ ยังพบว่านักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ ภาษาอังกฤษเพื่อการเตรียมสอบวัดระดับความสามารถ มีระดับความสามารถในการใช้และการ สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันมากรวมทั้งผลสัมฤทธิ์ในการสอบวัดระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนแบบสหกิจศึกษาก็แตกต่างกันมากเช่นกัน โดย นักศึกษาส่วนใหญ่จะมีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับกลางเท่านั้น ซึ่งผลสัมฤทธิ์ ดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ Fredrickson's (2003) ที่พบว่าระดับความรู้และทักษะในการใช้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยนั้น มีความสามารถอยู่ในระดับกลาง กล่าวคือ นักศึกษาส่วนใหญ่ สามารถสื่อสารด้วยทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างจำกัด หรือสามารถสื่อสารได้เฉพาะทางเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้และการสื่อสาร ด้วยภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาในทุกระดับชั้น

ในการส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้และการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษให้แก่ศึกษานั้น อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญที่จะต้องมีการสอน กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (Language Learning Strategies) ให้แก่นักศึกษาเนื่องจากกลยุทธ์การ เรียนรู้ภาษาเปรียบเสมือนเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ดีขึ้น เร็วขึ้น และสามารถพัฒนา ทักษะการใช้ภาษาด้านต่างๆของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คล่องแคล่ว มั่นใจ และประสบ

ความสำเร็จ จนนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนที่มีความหลากหลายได้นอกจากนั้น ยังมีผลการศึกษาวิจัยมากมายในต่างประเทศยืนยันถึงความสัมพันธ์ระหว่างการมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดีกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สอง (Oxford and Nyikos, 1989; Phillip, 1991) โดยผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับตนเองและชนิดของงาน (Rubin, 1975; Stern, 1983) ในขณะที่ผู้เรียนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา ถึงแม้สามารถบอกกลยุทธ์การเรียนรู้ของตนเองได้แต่ไม่รู้จักการนำกลยุทธ์เหล่านั้นมาใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเองและชนิดของงาน (Stern, 1975; Block, 1986) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีความจำเป็นที่ควรจะต้องศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยจำแนกตามเพศ และคณะสาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่

ปัญหาในการวิจัย

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในลักษณะใด
2. ความแตกต่างระหว่างเพศ และ คณะสาขาวิชาที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษหรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โดยมีการกำหนดขอบเขตประชากร กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 993 คน จากคณะต่างๆรวม 3 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยแบ่งออกเป็น 8 สาขาวิชา ประกอบด้วย วิศวกรรมยานยนต์ วิศวกรรมการผลิต วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีมัลติมีเดีย ระบบสารสนเทศทางธุรกิจ การจัดการอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจญี่ปุ่น

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (SimpleRandom Sampling) โดยอ้างอิงมาจากตารางของ R.V. Krejcie and D.W. Morgan (1970) จำนวน 278 คน แบ่งเป็นเพศชาย 140 คน และเพศหญิง 138 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

3.1.1 เพศ จำแนกเป็น

- ชาย
- หญิง

3.1.2 คณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษา จำแนกเป็น

- คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะบริหารธุรกิจ
- คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำแนกเป็น

- กลยุทธ์ด้านการจำ
- กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา
- กลยุทธ์ด้านการทดแทน
- กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา
- กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก
- กลยุทธ์ทางสังคม

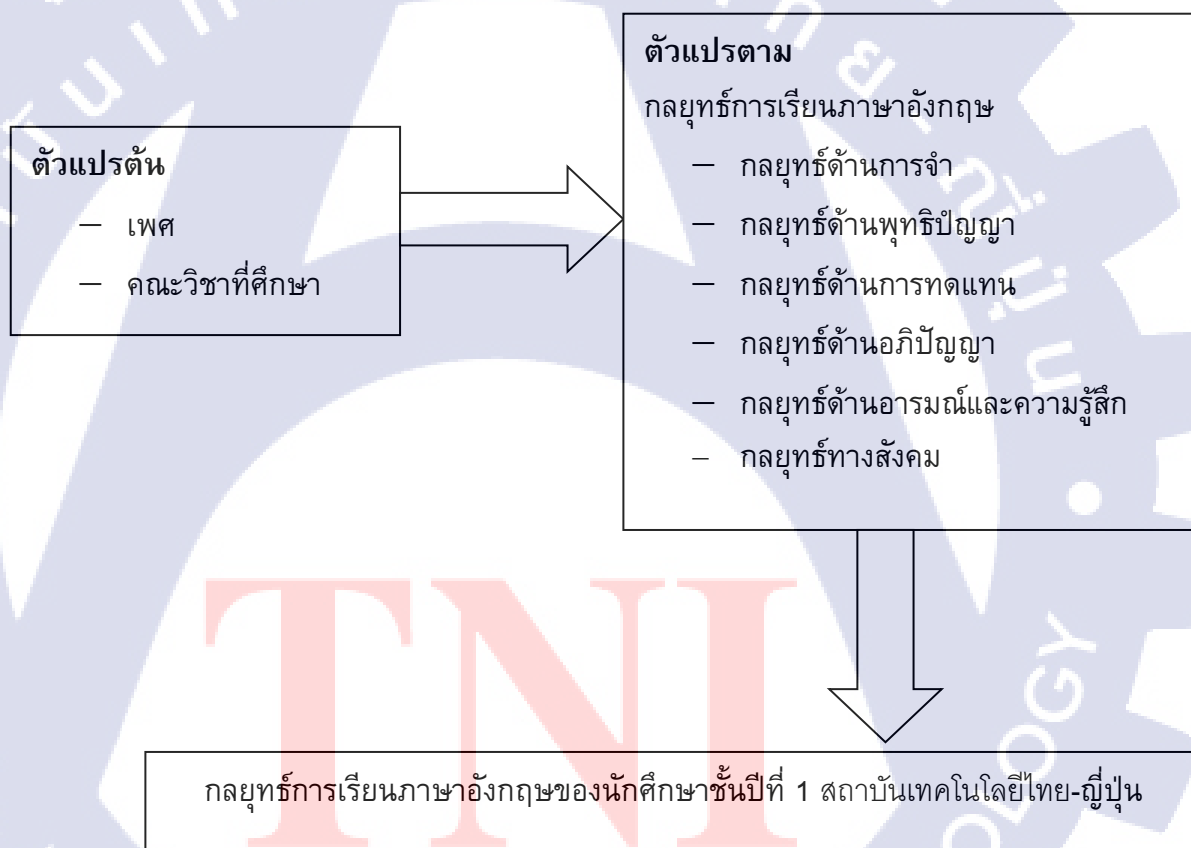
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาหมายถึง กระบวนการคิดหรือ กระบวนการที่เป็นการกระทำเฉพาะอย่างที่คุณเรียนใช้เพื่อช่วยทำให้กระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของคุณง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาของคุณได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว จนนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาที่เป็นเป้าหมายของคุณได้
2. กลยุทธ์ด้านการจำคือเทคนิคหรือวิธีการที่คุณเรียนใช้ในการจดจำข้อมูลและสามารถดึงข้อมูลที่เก็บเอาไว้มาใช้ได้ในยามที่ต้องการประกอบการประมวลผลการเชื่อมโยงความคิดไว้ด้วยกันการใช้ภาพและเสียงการทบทวนอย่างเป็นระบบ และการนำทบทวนมาใช้

3. กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาคือเทคนิคหรือวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้ภาษาได้หลากหลายวิธี เพราะผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ได้ ประกอบด้วยการฝึกฝนเช่นการพูดทวนซ้ำการรับและส่งข่าวสารวิธีการวิเคราะห์และให้เหตุผล รวมทั้ง การจัดข้อมูลเข้าและข้อมูลออก
4. กลยุทธ์ด้านการทดแทนเป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการสื่อสารเมื่อประสบกับข้อจำกัดทางด้านภาษาประกอบการเดาอย่างมีเหตุผลการจัดข้อจำกัดในการพูดและการเขียน เช่นการเปลี่ยนมาใช้ภาษาแม่การขอความช่วยเหลือ และการใช้ท่าทาง
5. กลยุทธ์ด้านอภิปัญญาเป็นวิธีการที่ผู้เรียนวางแผนการเรียนของตนเองโดยมีจุดมุ่งหมายในการเรียนและเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนแต่ละครั้ง ผู้เรียนจะมีการประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง ทุกครั้งประกอบการเชื่อมโยงความคิดไว้ด้วยกันการเตรียมและการวางแผนการเรียนรู้ และวิธีการประเมินความรู้
6. กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึกหมายถึง อารมณ์ แรงจูงใจ และทัศนคติในการเรียนภาษา ประกอบด้วย การลดความวิตกกังวลเช่นการผ่อนคลายอารมณ์หายใจลึกๆหรือนั่งสมาธิการให้กำลังใจตนเอง และการควบคุมอารมณ์
7. กลยุทธ์ด้านสังคมเป็นเทคนิคการเรียนภาษาที่อาศัยการติดต่อสื่อสารกับเจ้าของภาษาโดยตรง เพื่อเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของภาษานั้นๆ ประกอบด้วย การตั้งคำถามการร่วมมือกับผู้อื่นมีความเข้าใจผู้อื่นเช่นการเข้าใจด้านวัฒนธรรมและการเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น
8. เครื่องมือหมายถึงแบบสอบถามกลวิธีการเรียนภาษาของอ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) หรือ Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 (ESL/EFL) ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่าที่ถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของผู้เรียน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประเมินตนเอง ประกอบไปด้วยคำถาม 50 ข้อ และระดับ

คำตอบ 5 ระดับแบ่งเป็น 1.ใช้น้อยที่สุดถึงไม่เคยใช้เลย 2.ใช้น้อย 3.ใช้ปานกลาง 4.ใช้มากและ 5.ใช้มากที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งจะนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์หรือกลวิธีการเรียนภาษา
  - 1.1 ความหมายของกลวิธีการเรียนภาษา
  - 1.2 ความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษา
  - 1.3 องค์ประกอบต่างๆของกลวิธีการเรียนภาษา
  - 1.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้กลวิธีการเรียนภาษา
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ
  - 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ
  - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากต่างประเทศ

1. แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์หรือกลวิธีการเรียนภาษา

1.1 ความหมายของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

คำว่า“กลยุทธ์” (strategy) มาจากภาษาทางการทหารซึ่งตรงกับคำว่ายุทธศาสตร์มีความหมายว่าแม่ทัพและเมื่อนำคำว่า “กลยุทธ์” (strategy) มาใช้ร่วมกันกับคำว่า “การเรียนรู้” (learning) จึงกลายเป็น“กลยุทธ์การเรียนรู้” (learning strategies) ซึ่งหมายถึง ยุทธศาสตร์แห่งการเรียนรู้ หรือ วิธีการต่างๆที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ของตน เป็นการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายสูงสุดในการเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งของตน ดังนั้น คำว่า “กลยุทธ์การเรียนรู้” (learning strategies)และ “กลวิธีการเรียนรู้ภาษา” (language learning strategies) จึงมีความหมายที่ไม่ต่างกันนั้นก็คือกระบวนการหรือวิธีการต่างๆที่ผู้เรียนใช้เพื่อจัดการ หรือ ออกแบบการเรียนรู้ของตนเพื่อช่วยให้ตนเองประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ หรือ

ภาษาใดภาษาหนึ่งที่เป็นเป้าหมายของตน (Rubin, 1975) แต่อย่างไรก็ตาม คำว่า “กลวิธีการเรียนรู้ภาษา” (language learning strategies) มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย อาทิเช่น

1.1.1 ริกนี่ (Rigney, 1978) ได้ให้คำจำกัดความอย่างกว้างๆว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษา เป็นวิธีการต่างๆที่ผู้เรียนใช้เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆในการเรียนรู้ภาษาได้ หรือช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ต่างๆไปประยุกต์ใช้ได้ง่ายขึ้น

1.1.2 เวนเดน และ รูบิน (Wenden and Rubin, 1987) นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้ว่า เป็นวิธีการกระบวนการและแผนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจัดระบบระเบียบด้วยตนเอง เพื่อให้สามารถเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษายังเป็นวิธีการที่ผู้เรียนเลือกใช้เพื่อการรับข้อมูล เก็บข้อมูล และประยุกต์ใช้ข้อมูลต่างๆเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารของตน

1.1.3 อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) กล่าวว่า รากศัพท์ของคำว่ากลวิธี (strategy) มากจากภาษากรีก คือคำว่า strategia หมายถึง ขั้นตอน หรือ วิธีการที่ใช้ในการเอาชนะสงคราม แต่ปัจจุบันความหมายได้เปลี่ยนจากการเอาชนะสงครามเป็นการควบคุมเพื่อไปถึงเป้าหมาย ซึ่งเป้าหมายของการเรียนรู้ภาษา คือ ความสามารถในการสื่อสาร ดังนั้น กลวิธีการเรียนรู้ภาษาจึงหมายถึง พฤติกรรม การกระทำ ขั้นตอน หรือ เทคนิคเฉพาะที่ผู้เรียนใช้โดยรู้ตัว เพื่อช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้ภาษาเป้าหมายได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพตรงตามสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1.4 โอมอลลี และ ชาโมต์ (O' Malley & Chamot, 1995) นิยามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาว่า เป็นพฤติกรรม หรือ ความคิดที่ช่วยผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจ เรียนรู้ และจดจำข้อมูลทางภาษาต่างๆได้ อาทิ คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาต่างๆ เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาเป็นทักษะทางความคิดที่ซับซ้อน ดังนั้น การใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาจึงช่วยจัดระเบียบข้อมูลต่างๆอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถเรียนรู้และจดจำแง่มุมต่างๆทางภาษาอย่างเป็นระบบ และสามารถนำไปใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้อง

1.1.5 โคเฮน (Cohen, 1996) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษา หมายถึง ขั้นตอน หรือ พฤติกรรมต่างๆที่ผู้เรียนเลือกใช้ในการเรียนรู้ภาษา และวิธีการใช้ภาษาเป้าหมายในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างถูกต้อง โคเฮนแยกความแตกต่างระหว่าง กลวิธีการเรียนรู้ภาษา (Language learning

strategies) และกลวิธีการใช้ภาษา (Language use strategies) ว่า ทั้งสองกลวิธีมีหน้าที่แตกต่างกัน คือ กลวิธีการเรียนภาษามีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการนำข้อมูลเข้า เก็บข้อมูล และการจัดการกับข้อมูลต่างๆ เหล่านั้น เช่น เมื่อเรียนคำศัพท์ใหม่ ผู้เรียนใช้ภาพเพื่อช่วยจดจำข้อมูลเหล่านั้น ส่วนกลวิธีการใช้ภาษามีหน้าที่ช่วยลดข้อจำกัดต่างๆ ในการสื่อสาร ซึ่งเป็นกลวิธีที่ใช้การดึงข้อมูลที่เก็บไว้เพื่อนำมาใช้ในสื่อสาร เช่น เมื่อไม่สามารถระลึกคำศัพท์ที่เคยเรียนได้ ผู้เรียนจะใช้คำศัพท์อื่นๆ ที่มีความหมายใกล้เคียงแทนคำๆ นั้นแทน เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารต่อไปได้ เป็นต้น

จากนิยามดังกล่าว เห็นได้ว่ากลวิธีการเรียนภาษามีเป้าหมาย เพื่อจัดการกับข้อมูลทางภาษาเพื่อเก็บไว้ในหน่วยความจำและง่ายต่อการระลึกข้อมูลเหล่านั้นเมื่อต้องสื่อสาร ซึ่งลักษณะกลวิธีการเรียนภาษาเป็นกระบวนการ ขั้นตอน การกระทำ รวมถึงพฤติกรรมต่างๆ ในการเรียนภาษา ดังนั้น คำว่า “กลวิธีการเรียนรู้ภาษา” (language learning strategies) จึงหมายถึงกระบวนการคิดหรือ กระบวนการที่เป็นการทำงานเฉพาะอย่างที่ผู้เรียนใช้เพื่อช่วยทำให้กระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของตนง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้นสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว ลดข้อจำกัดทางภาษาต่างๆ จนนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาที่เป็นเป้าหมายของตนได้

1.2 ความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษา

จากการศึกษาพบว่ากลวิธีการเรียนภาษามีความสำคัญในการเรียนภาษา ผู้วิจัยขอสรุปประโยชน์และความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษาไว้ดังนี้

1.2.1 กลวิธีการเรียนภาษาช่วยให้การเรียนภาษาของผู้เรียนประสบความสำเร็จ

ความแตกต่างของระดับความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนมีปัจจัยมาจากลักษณะการใช้กลวิธีการเรียน จากการศึกษาของโอมอลลี และชาโมต์ (O' Malley and Chamot, 1995) พบว่า ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูงมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่หลากหลายและมีความถี่ในการใช้แต่ละกลวิธีสูงกว่าผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำนอกจากนั้นผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูงยังเป็นผู้ที่มีความถี่ในการใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive) สูง เนื่องจาก กลยุทธ์ด้านอภิปัญญาเป็นกลยุทธ์ หรือ กระบวนการที่ผู้เรียนวางแผนการเรียนของตนเองโดยมีการตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนของตน และเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนแต่ละ

ครั้ง ผู้เรียนจะมีการประเมินผลการเรียนด้วยตนเองทุกครั้งว่าประสบผลสำเร็จตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตนได้วางแผนไว้หรือไม่ (Oxford & Burry-Stock, 1995; Ehrman, 1998) แต่อย่างไรก็ดี เอลลิส (Ellis, 1994) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษจะประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้นั้น ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่ตระหนัก หรือใส่ใจในเรื่องของไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษาต่างๆ และสามารถเรียบเรียงประโยคต่างๆ ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ นอกจากนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความกล้าที่จะเริ่มต้นสนทนาหรือติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่างๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างไม่ขัดเขิน และจะต้องเป็นผู้ที่สามารถสร้างโอกาสให้กับตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมถูกต้องตามกาลเทศะ และที่สำคัญที่สุด ผู้เรียนจะต้องรู้จักการวางแผนการเรียนของตนและสามารถเลือกใช้และปรับใช้กลยุทธ์การเรียนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.2 กลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จสามารถเป็นแนวทางการเรียนสำหรับผู้เรียนภาษาระดับอื่น ๆ ได้โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่ำ

จากการศึกษาวิธีการเรียน เวเดนและรูบิน (Wenden and Rubin, 1987) กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำ สามารถพัฒนาการเรียนภาษาของตนเองได้โดยการเลือกใช้ และปรับกลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จให้เหมาะสมกับการเรียนของตนเองรวมทั้งครูผู้สอนควรมีบทบาทแนะนำส่งเสริมการใช้กลวิธีเหล่านั้นแก่ผู้เรียน อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990: 201) กล่าวว่า การแนะนำกลวิธีการเรียนภาษา (Strategy Training) แก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น วิธีการแนะนำกลวิธี (Strategy Training) กระทำได้ 3 ลักษณะ คือ

- 1) การแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของกลวิธี (Awareness Training) โดยอธิบายแทรกผ่านกิจกรรมแต่ละบทเรียน เช่น การฝึกให้ผู้เรียนใช้กลวิธีจิตพิสัย เพื่อลดความกังวล และสร้างความมั่นใจในการเรียนภาษา ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนเขียนคำให้กำลังใจตนเองในการเรียน หรือ การแนะนำกลวิธีการจำโดยใช้จินตภาพ เมื่อเรียนคำศัพท์ใหม่ครูผู้สอนให้ผู้เรียนจินตนาการคำศัพท์เหล่านั้นเป็นภาพที่ทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น
- 2) การแนะนำกลวิธีการเรียนภาษาระยะสั้น (One-time strategy training) ใช้เมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียนแต่ละครั้ง ผู้สอนจะแนะนำกลวิธีบางชนิดเพื่อช่วยแก้ปัญหานั้น เช่น เมื่อผู้เรียนมีปัญหา

ในการจำคำที่ออกเสียงสับสนหรือคล้ายกัน เช่นคำว่า โจร และ จน ผู้สอนแนะนำกลวิธีการจำโดยให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการจำโดยการผูกเรื่องจากคำว่า โจร และ จน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเห็นความแตกต่างของเสียงและความหมายและจำคำศัพท์คำนั้นได้

3) การแนะนำกลวิธีการเรียนภาษาระยะยาว (Long-term strategy training) คือ การแทรกกลวิธีการเรียนต่าง ๆ ไว้ในหลักสูตร ผู้เรียนสามารถเรียนรู้กลวิธีต่าง ๆ ได้หลากหลายกลวิธีผ่านบทเรียนแต่ละบท เช่น แผนการสอนประกอบด้วยบทเรียน 10 บท แต่ละบทให้แทรกกลวิธีการเรียนการเรียนรู้ทางภาษาไว้ 1 กลวิธี เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป กลวิธีการเรียนภาษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยพัฒนาการเรียนและการสื่อสาร ดังนั้นการศึกษากลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาของตนเอง ในขณะที่ผู้สอนสามารถแนะนำกลวิธีการเรียนเหล่านี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนยิ่งขึ้น

1.3 องค์ประกอบต่าง ๆ ของกลยุทธ์การเรียนภาษา

นับตั้งแต่ในช่วงปลายปี 1970 เป็นต้นมา มีนักวิจัยทางภาษามากมายที่สนใจและศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์หรือกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ดังนั้น การให้คำนิยามความหมายของกลยุทธ์หรือกลวิธีการเรียนรู้ภาษา และองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์หรือกลวิธีการเรียนรู้ภาษาจึงแตกต่างกัน อาทิเช่น

1.3.1 รูบิน (Rubin,1987) แบ่งกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้ 4 กลวิธีคือ

1. กลวิธีในการสื่อสาร (Communication Strategies)
2. กลวิธีทางสังคม (Social Strategies)
3. กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive Strategies)
4. กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies)

1.3.2 โอโมลลี และ คณะ (O'Malley et al., 1985) แบ่งประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้ 3 ประเภทดังนี้

1. กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive Strategies)
2. กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies)
3. กลวิธีทางสังคมและจิตพิสัย (Socioaffective Strategies)

1.3.3 สเทิร์น (Stern, 1992) แบ่งประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้ 5 ประเภทดังนี้

1. กลวิธีการจัดการและวางแผน (Management and Planning Strategies)
2. กลวิธีเชิงพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies)
3. กลวิธีการสื่อสารที่เรียนรู้จากประสบการณ์ (Communicative-Experiential Strategies)
4. กลวิธีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Strategies)
5. กลวิธีทางอารมณ์ (Affective Strategies)

สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาตามแนวคิดของ อ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) เนื่องจาก อ็อกซ์ฟอร์ดได้ออกแบบเครื่องมือวัดกลวิธีการเรียนภาษา ชื่อ Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version for English Speakers Learning a New Language Version 5.1 โดย ชเมสส์ (Shmais, 2003) กล่าวว่า เครื่องมือในการศึกษาลักษณะกลวิธีการเรียนภาษาของ อ็อกซ์ฟอร์ด เป็นเครื่องมือที่ได้รับความนิยม มีประโยชน์ และนิยมใช้วัดกลวิธีการเรียนของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งในปัจจุบันมีงานวิจัยกว่า 40-50 เรื่องที่ใช้เครื่องมือชนิดนี้ ชเมสส์ยังเสริมอีกว่า แบบวัดกลวิธีของอ็อกซ์ฟอร์ดเป็นเครื่องมือเดียวที่มีการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น โดยมีการตรวจสอบความถูกต้องหลายทางซึ่งแตกต่างจากเครื่องมือชนิดอื่นที่ยังไม่ได้รับความนิยม เนื่องจากเครื่องมือเหล่านั้นยังขาดความน่าเชื่อถือ และความถูกต้องของข้อมูล ผู้ที่เคยตอบแบบวัดกลวิธีการเรียนภาษาของอ็อกซ์ฟอร์ดแสดงความคิดเห็นว่า แบบวัดกลวิธีการเรียนภาษานี้ที่น่าสนใจ และง่ายในการตอบ (Oxford, 1990: 279) โดยอ็อกซ์ฟอร์ด ได้แบ่งกลวิธีการเรียนภาษาไว้ 2 กลวิธี คือ กลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง และกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม กลวิธีการเรียนภาษาโดยตรง (Direct Strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาที่เรียนซึ่งใช้การประมวลความรู้ภายในสมองผู้เรียน เกี่ยวข้องกับกระบวนการรับ จัด เก็บ และใช้ข้อมูลทางภาษา ส่วนกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม (Indirect Strategies) หมายถึง กลวิธีที่ช่วยสนับสนุนและกำกับการเรียนที่ไม่

เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการเรียน เช่น การวางแผนการอ่าน การทบทวน การให้กำลังใจตัวเองในการเรียน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลยุทธ์ทางตรง (Direct Strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาที่เรียนซึ่งใช้การประมวลความรู้ภายในสมองผู้เรียน เกี่ยวข้องกับกระบวนการรับ จัด เก็บ และใช้ข้อมูลทางภาษาแบ่งออกเป็น 3 กลวิธีย่อย ได้แก่

1.1 กลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies) คือ เทคนิคหรือวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการจดจำข้อมูลและสามารถดึงข้อมูลที่เก็บเอาไว้มาใช้ได้ในยามที่ต้องการ ประกอบด้วย

1.1.1 การเชื่อมโยงความคิดไว้ด้วยกัน เช่น การจัดกลุ่มตามประเภท การเชื่อมโยง และการใช้บริบทช่วยจำคำศัพท์ใหม่

1.1.2 การใช้ภาพและเสียง เช่น การใช้จินตภาพ การสร้างแผนภูมิความหมายคำศัพท์ต่างๆ การใช้คำสำคัญ และการเลียนเสียงเพื่อช่วยจำ

1.1.3 การทบทวนอย่างเป็นระบบ เช่น การทบทวนโครงสร้างไวยากรณ์ต่างๆ

1.1.4 การนำท่าทางต่างๆมาใช้ เช่น การใช้ภาษากายและความรู้สึก และการใช้อุปกรณ์ต่างๆเพื่อช่วยในการสื่อสาร

1.2 กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) คือ เทคนิคหรือวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้ภาษาได้หลากหลายวิธี เพราะผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ได้ ประกอบด้วย

1.2.1 การฝึกฝน เช่น การพูดทวนซ้ำ การฝึกกระบวนการฟังและการเขียน การใช้ประโยคที่มีรูปแบบตายตัวและรูปแบบทางภาษาที่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน การผสมผสานคำและประโยคต่างๆ และการฝึกฝนอย่างเป็นธรรมชาติ

1.2.2 การรับและส่งข่าวสาร เช่น การจับใจความสำคัญอย่างรวดเร็ว และการใช้แหล่งข้อมูลต่างๆเพื่อรับและส่งข่าวสาร

1.2.3 วิธีการวิเคราะห์และให้เหตุผล เช่น การใช้เหตุผลเชิงนิรนัย การวิเคราะห์คำ หรือข้อความต่างๆ การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ การแปล และการถ่ายโอนข้อมูลต่างๆ

1.2.4 การจัดข้อมูลเข้าและข้อมูลออก เช่น การจดบันทึก การย่อความ การทำเครื่องหมาย และการเน้นข้อความ

1.3 กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการสื่อสารเมื่อประสบกับข้อจำกัดต่างๆทางด้านภาษา ประกอบด้วย

1.3.1 การเดาอย่างมีเหตุผล เช่น การใช้คำไขทางภาษาศาสตร์ และการใช้คำไขอื่นๆ

1.3.2 การขจัดข้อจำกัดในการพูดและการเขียน เช่น การเปลี่ยนมาใช้ภาษาแม่

การขอความช่วยเหลือ การใช้ท่าทาง การหลีกเลี่ยงข้อความการสนทนาบางส่วนหรือทั้งหมด การเลือกสื่อสารเพียงบางเรื่อง การปรับข้อความให้เหมาะสม การสร้างคำขึ้นใหม่ และการใช้ภาษาโดยอ้อมหรือคำเหมือนอื่นๆเพื่อแสดงความหมายที่ต้องการ

2. กลยุทธ์ทางอ้อม (Indirect Strategies) หมายถึง กลวิธีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา เป็นวิธีที่ช่วยสนับสนุนและกำกับการเรียนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน แบ่งออกเป็น 3 กลวิธีย่อย ได้แก่

2.1 กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) เป็นวิธีการที่ผู้เรียนวางแผนการเรียนของตนเองโดยมีจุดมุ่งหมายในการเรียนแต่ละครั้ง และเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนแต่ละครั้ง ผู้เรียนจะมีการประเมินผลการเรียนด้วยตนเองทุกครั้ง ประกอบด้วย

2.1.1 การเชื่อมโยงความคิดไว้ด้วยกัน เช่น การรวบรวมและเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้เรียนมา การตั้งใจเรียน และการฝึกพูดซ้ำๆเพื่อหยุดฟังข้อผิดพลาดของตน

2.1.2 การเตรียมและการวางแผนการเรียนรู้ เช่น การหาข้อมูลเพิ่มเติมในการเรียนรู้ภาษา การจัดระบบการเรียนของตน การตั้งเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ต่างๆในการเรียน การเข้าใจถึงภาระงานที่ได้รับมอบหมาย การเตรียมภาระงานต่างๆล่วงหน้า และการหาโอกาสเพื่อฝึกฝนทักษะทางภาษาต่างๆ

2.1.3 วิธีการประเมินความรู้ เช่น การหมั่นตรวจสอบความสามารถของตนเองว่ามีความก้าวหน้าหรือไม่ และการประเมินผลตนเอง

2.2 กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) หมายถึง อารมณ์แรงจูงใจ และทัศนคติในการเรียนภาษา ประกอบด้วย

2.2.1 การลดความวิตกกังวล เช่น การผ่อนคลายอารมณ์ หายใจลึกๆ หรือนั่งสมาธิ การนำดนตรีเข้ามาช่วยในการเรียนรู้ และการใช้เสียงหัวเราะ

2.2.2 การให้กำลังใจตนเอง เช่น พูดแต่สิ่งดีๆ ในแง่บวก การเลือกเสียงอย่างฉลาด และการให้รางวัลตนเอง

2.2.3 การควบคุมอารมณ์ เช่น การยอมรับตัวเอง การใช้รายการตรวจสอบ การเขียนบันทึก
ลงในโน้ตบุ๊ค และการสนทนาเกี่ยวกับความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นฟัง

2.3 กลยุทธ์ด้านสังคม (Social Strategies) เป็นเทคนิคการเรียนรู้ภาษาที่อาศัยการ
ติดต่อสื่อสารกับเจ้าของภาษาโดยตรงเพื่อเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของภาษานั้นๆ ประกอบด้วย

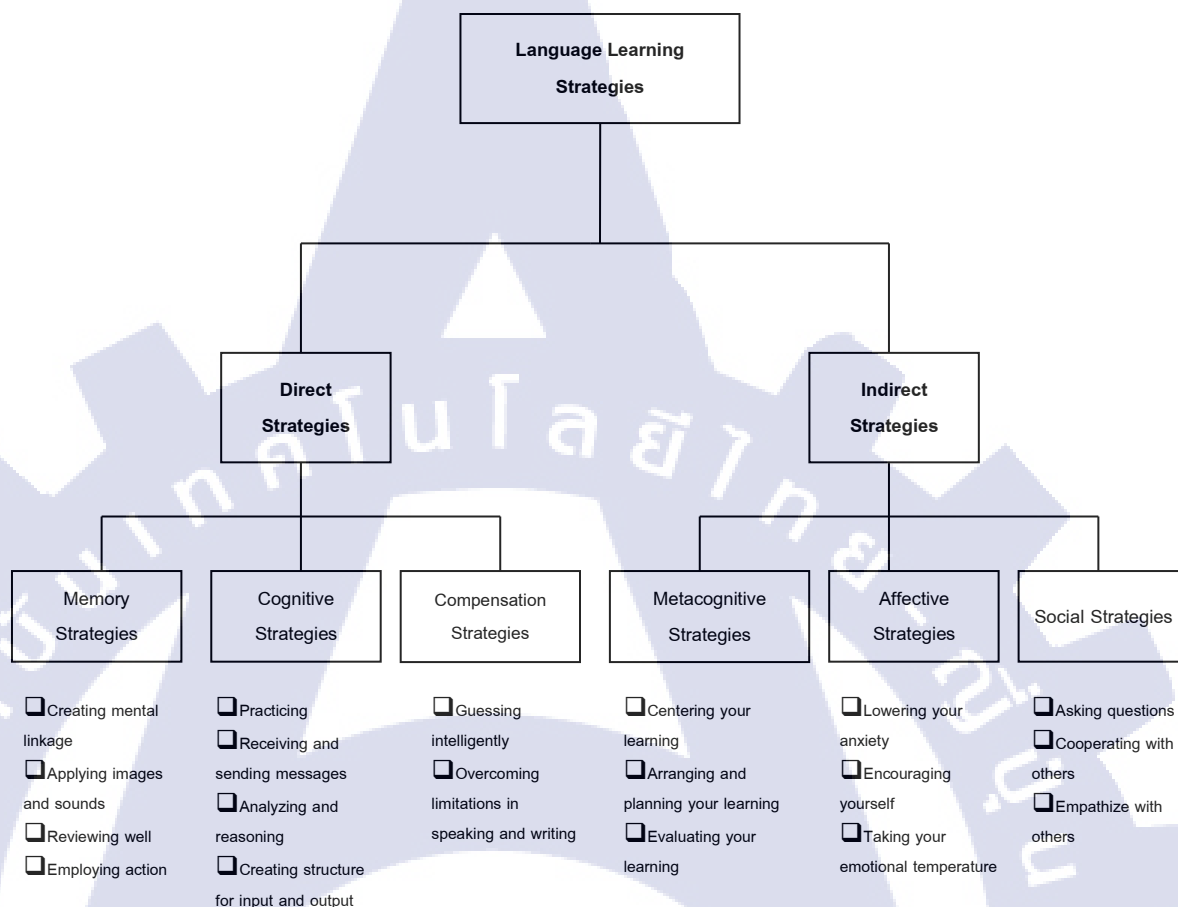
2.3.1 การตั้งคำถาม เช่น การถามเพื่อต้องการตรวจสอบความถูกต้อง และการถามเพื่อ
แก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆที่เกิดขึ้นในการสื่อสารภาษานั้นๆ

2.3.2 การร่วมมือกับผู้อื่น เช่น การร่วมมือปฏิบัติงานกับเพื่อนๆ และการร่วมมือปฏิบัติงาน
กับผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญ

2.3.3 มีความเข้าใจผู้อื่น เช่น การเข้าใจด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ และ
การเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น

เพื่อความเข้าใจในรูปแบบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของอ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford,
1990) ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอรูปแบบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของอ็อกซ์ฟอร์ด
ดังตารางที่ 1 ที่ปรากฏด้านล่าง ดังนี้

TNI

ตาราง 1 แผนภูมิแสดงรูปแบบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของอ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) ประกอบด้วย 2 ประเภทใหญ่ๆคือ กลยุทธ์ทางตรง (*Direct Strategies*) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies) กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) และ กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) และกลยุทธ์ทางอ้อม (*Indirect Strategies*) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลยุทธ์เช่นกัน ได้แก่ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และ กลยุทธ์ด้านสังคม (Social Strategies)

1.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา นักวิจัยทางภาษาต่างลงความคิดเห็นว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาดี จะมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษามากกว่าผู้ที่มีความสามารถทางภาษาด้อยกว่า (Green & Oxford, 1995; Griffith, 2003) แต่การศึกษาของอ็อกซ์ฟอร์ดและคณะ (2004) พบผลที่ต่างออกไปนั่นคือผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาด้อยกว่าจะใช้กลยุทธ์การเรียนภาษามากกว่า ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างในการประยุกต์ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาดีและผู้ที่มีความสามารถทางภาษาด้อยกว่า แต่อย่างไรก็ดี อ็อกซ์ฟอร์ด (1990) ให้ความเห็นว่า การสอนกลยุทธ์การเรียนและการฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้กลยุทธ์ต่างๆให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ล้วนเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนภาษาสามารถพัฒนาและปรับปรุงการเรียนภาษาของตนเองให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนภาษาแต่ละคนนั้นมีความหลากหลายแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมความสนใจในอาชีพพื้นฐานทางวัฒนธรรมเพศ อายุ ระดับชั้นในการศึกษา บุคลิกภาพแรงจูงใจความวิตกกังวล และ ความเชื่อมั่นในตัวเองเป็นต้นซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนภาษามีเพียง เพศ อายุ และระดับชั้นในการศึกษา

1.4.1 เพศ

มีการศึกษาและงานวิจัยในหลายๆประเทศศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา กับ เพศ โดยการใช้แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford (Strategy Inventory for Language Learning (SILL)) ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ โดยเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้สูงกว่าเพศชาย (Ehrman & Oxford, 1989; Oxford & Nyikos, 1989; Oxford 1996) นอกจากนี้ ยังมีผลงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศมากมายยืนยันความแตกต่างระหว่างเพศว่ามีผลต่อการเรียนรู้ภาษา เพศหญิงจะให้ความสนใจในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์มากกว่าเพศชาย เพศหญิงแสดงความสามารถในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและใช้โครงสร้างทางภาษาได้ซับซ้อนกว่าเพศชาย และเพศหญิงยังให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนต่างๆมากกว่าเพศชาย (Oxford, 1993)

การศึกษาของโพลิเซอร์ (Polizer, 1983) พบว่าเพศหญิงใช้กลยุทธ์ทางด้านสังคม (Social Strategies) มากกว่าเพศชาย ส่วนผลสำรวจของเออร์แมนและอ็อกซ์ฟอร์ด (Ehrman & Oxford, 1989) เกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของครูและนักเรียนที่ U.S. Foreign Service Institute ในสหรัฐอเมริกาพบว่า เพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้สูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญในสี่ด้าน คือ กลยุทธ์การเรียนรู้ทั่วไป กลยุทธ์เกี่ยวกับการฝึกฝน กลยุทธ์เกี่ยวกับการสืบค้นข้อมูล และกลยุทธ์ด้านการสื่อสาร นอกจากนี้ ในปี 1995 อ็อกซ์ฟอร์ดและเออร์แมน (Oxford & Ehrman, 1995) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาผู้ใหญ่ในระดับ Intensive Course ในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า เพศมีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา โดยเพศหญิงใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) สูงกว่าเพศชายและเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้โดยรวมเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย

นอกจากนั้น เคย์เลนี (Kaylani, 1996) ยังสำรวจอิทธิพลของเพศและแรงจูงใจที่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักเรียนระดับมัธยมปลายจำนวน 255 คนในประเทศจอร์แดน พบว่าเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ ส่วน เทคุชิ (Taguchi, 2002) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นและออสเตรเลียพบว่า เพศ ระดับความสามารถทางภาษา และระดับแรงจูงใจ มีผลอย่างมากต่อการเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาและ ลี (Lee, 2003) หาความสัมพันธ์ระหว่าง ชั้นปีเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า เพศมีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญในทุกด้าน

1.4.2 อายุและระดับชั้น

จากการศึกษาที่ผ่านมา มีงานวิจัยมากมายระบุว่า อายุและระดับชั้นเรียนภาษา (Course Level) ของผู้เรียนเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (El-dib, 2004) ซึ่ง เครนเชน (Krashen, 1979) พบว่า ผู้ใหญ่เรียนรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้เร็วกว่าเด็กในระยะแรก หรืออาจกล่าวได้ว่า “*ผู้เรียนที่อายุมากเรียนรู้ภาษาได้ดีกว่าในระยะแรกในขณะที่ผู้เรียนอายุน้อยเรียนรู้ภาษาได้ดีในระยะยาว*” ส่วน ซิงเกิลตัน (Singleton, 1989) พบว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา โดยผู้เรียนที่มีอายุน้อยมักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้านการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในทักษะการพูดเพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ในขณะที่ผู้เรียนที่มีอายุมากกว่ามักจะใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ชนิดที่เอื้อให้ตนเองสามารถ

วิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาและไวยากรณ์เพื่อที่จะเชื่อมโยงสิ่งที่เรารู้มาแล้วกับเรื่องที่เรารู้ใหม่ (Oxford & Ehrman, 1995)

ส่วนผลการศึกษาของสกาเซลล์และฮิก้า (Scarcella & Higa, 1982) ระบุว่าผู้เรียนที่มีอายุมาก จะมีวิธีและบทบาทการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าผู้เรียนที่มีอายุน้อย ดังนั้น ความสำเร็จในการรับข้อมูลให้เหมาะสมกับความต้องการจึงมีสูงกว่าผู้เรียนที่มีอายุน้อย นอกจากนั้น การศึกษาของชาโมต์และคณะในปี 1987 (Chamot & et al., 1985) พบว่า ผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาลดลงแต่กลับใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญาสูงขึ้นเมื่อระดับชั้นการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนสูงขึ้น แต่การใช้กลยุทธ์ด้านสังคม และกลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึกของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลางของทุกระดับชั้นการเรียนรู้ภาษา ส่วนไบลีสต์ต็อก (Bialystok, 1981) พบว่ามีความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเมื่อผู้เรียน เรียนภาษาในระดับชั้นที่สูงขึ้น ดังนั้น ระดับชั้นของผู้เรียนมีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

พัชรพรรณ (2541) ศึกษาเรื่อง การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมเป็นผู้เรียนที่ชอบเรียนรู้ตามขั้นตอน (ร้อยละ 70) มีความละเอียดรอบคอบในการริเริ่มภาระงาน (ร้อยละ 52) มีลักษณะเปิดตัวชอบสังคม (ร้อยละ 48) ถนัดใช้ตา (ร้อยละ 44) และชอบคาดเดากฎเกณฑ์และความหมายของภาษาใหม่ (ร้อยละ 43) ในขณะที่เดียวกันพบว่า มีการนำกลวิธีอภิปัญญามาใช้บ่อยถึงบ่อยมากอย่างเห็นได้ชัดกว่ากลวิธีอื่นๆ สำหรับกลวิธีเชิงพุทธิปัญญา และกลวิธีด้านการทดแทน พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงและกลุ่มปานกลางได้นำมาใช้บ่อยถึงบ่อยมาก ในขณะที่นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาดำเนินมาใช้น้อยถึงแทบไม่ได้ใช้เลย

ภาวิณี อุณวัฒนา (2543) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษากับความสามารถในการพูดและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการบัญชีในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ

เกียรติชัย สายตากำ (2545) ศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่านิสิตใช้กลยุทธ์การจดในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุด และใช้กลยุทธ์การจำแบบฝึกฝนน้อยที่สุด

นฤมล โคตรสมบัติ (2546) ศึกษาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 39 คน พบว่านักศึกษามีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษในทุกกลยุทธ์ โดยใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) อยู่ในระดับสูง และใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ด้านการจำ (Memory Strategies) ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และด้านสังคม (Social Strategies) ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่างกันในทุกกลุ่มกลวิธี

แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2552) ศึกษาเรื่องการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 462 คน ผลการศึกษาพบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์ ส่วนกลยุทธ์ที่นักศึกษานิยมใช้สูงที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) และอันดับสอง คือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียน โดยนักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากต่างประเทศ

แบรมเนอร์ (Bremner, 1999) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา กับ ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาของนักศึกษาที่ Hong Kong จำนวน 149 คน โดยแบ่งเป็น เพศชาย 36 คน เพศหญิง 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (SILL) ของ Oxford version 7.0 (ESL/EFL) พบว่านักศึกษานิยมใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) และกลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) มากที่สุด ในขณะที่กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และกลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่นักศึกษานิยมใช้น้อยที่สุด นอกจากนี้ ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา กับ ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาพบว่า มีความหลากหลายไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

วาร์ตัน (Wharton, 2000) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาสองภาษาที่เรียนภาษาต่างประเทศในประเทศสิงคโปร์ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาสองภาษาที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันซึ่งกำลังเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยประเทศสิงคโปร์ จำนวน 678 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา 80 ข้อของ Oxford's ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจกับการเรียนภาษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ และนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสูงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษามากกว่านักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่ำ นอกจากนี้ ยังพบว่าเพศชายใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษามากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทาคุชิ (Taguchi, 2002) ศึกษาปัจจัยต่างๆเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นและออสเตรเลีย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมดเป็นชาวญี่ปุ่น จำนวน 46 คน อายุเฉลี่ย 23.5 ปี โดยแบ่งเป็น เพศชาย 10 คน เพศหญิง 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็นสองชนิด คือ แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา Oxford's SILL ที่ดัดแปลงเป็นภาษาญี่ปุ่นสำหรับสำรวจการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ และ แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (Background Questionnaire) ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนเพศหญิงในประเทศญี่ปุ่นใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาสูงกว่าเพศชายในทุกกลยุทธ์ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ากลยุทธ์ด้านสังคม (Social Strategies) และกลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) เป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เพศหญิงใช้สูงกว่าเพศชายอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้เรียนเพศหญิงและเพศชายในประเทศออสเตรเลีย ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ยังพบว่ามีความแตกต่างของภูมิหลังทางการศึกษาและการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนที่เรียนระดับต่างกันที่ประเทศญี่ปุ่น โดยผู้เรียนที่มีภูมิหลังการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาสูงที่สุดในทุก ๆ กลยุทธ์ ยกเว้นกลยุทธ์ทางด้านอารมณ์และความรู้สึก ส่วนผู้เรียนที่มีภูมิหลังการศึกษาระดับโรงเรียนเทคนิคและมัธยมต้น ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่ำที่สุด อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาไม่พบความแตกต่างของภูมิหลังทางการศึกษาและการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาระหว่างผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมปลายและระดับโรงเรียนเทคนิคและมัธยมต้นที่ประเทศออสเตรเลีย

ลี (Lee, 2003) ศึกษาความสัมพันธ์ของชั้นปี เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมต้นที่ปูซาน ประเทศเกาหลี จำนวน 325 คน โดยแบ่งเป็น เพศชาย 163 คน เพศหญิง 162 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (SILL) ของ Oxford Version 7.0 (ESL/EFL) โดยแปลเป็นภาษาไทย พบว่าการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักเรียนเกาหลีโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์ที่นักเรียนใช้บ่อยที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) ส่วนกลยุทธ์ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ทางด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) นอกจากนี้ ยังพบว่าเพศมีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ โดยเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้สูงกว่าเพศชายในทุก ๆ ด้าน และนักเรียนกลุ่มที่มีระดับคะแนนสูงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้บ่อยกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับคะแนนต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่มีระดับคะแนนสูงมีการใช้กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) สูงกว่ากลุ่มที่มีระดับคะแนนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซู (Su, 2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาและการประเมินความสามารถด้านภาษาของตนเองของนักเรียนไต้หวันที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นวิชาเอกในโรงเรียนอาชีวศึกษาของไต้หวัน จำนวน 430 คน พบว่า นักเรียนไต้หวันใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์การเรียนรู้ที่นักเรียนใช้บ่อยที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านสังคม (Social Strategies) และกลยุทธ์ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies) และนักเรียนที่ประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองสูงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาบ่อยกว่านักเรียนที่ประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองต่ำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมุ่งศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 993 คน จากคณะต่างๆรวม 3 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 278 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยอ้างอิงมาจากตารางของ R.V. Krejcie and D.W. Morgan (1970) โดยแบ่งเป็นเพศชาย 140 คน และเพศหญิง 138 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 (ESL/EFL) ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) ที่ถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประเมินตนเอง แต่สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามฉบับแปลเป็นภาษาไทยโดย นฤมล โคตรสมบัติ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) อยู่ที่ .94 (Kaotsombat, 2003; Sutta-Udom, 2007)

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยคำถาม 50 ข้อ และระดับคำตอบ 5 ระดับ แบ่งเป็น 1.ใช้น้อยที่สุดถึงไม่เคยใช้เลย 2.ใช้น้อย 3.ใช้ปานกลาง 4.ใช้มาก และ 5.ใช้มากที่สุด โดยจำแนกกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยกลวิธีต่างๆรวมทั้งสิ้น 6 กลวิธี ดังต่อไปนี้

2.1. กลยุทธ์ทางตรง (Direct Strategies) ประกอบด้วย

- 2.1.1 กลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies) ประกอบด้วย ข้อ 1 - ข้อ 9
- 2.1.2 กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) ประกอบด้วย ข้อ 10 - ข้อ 23
- 2.1.3 กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) ประกอบด้วย ข้อ 24 - ข้อ 29

2.2 กลยุทธ์ทางอ้อม (Indirect Strategies) ประกอบด้วย

- 2.2.1. กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ประกอบด้วย ข้อ 30 - ข้อ 38
- 2.2.2. กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) ประกอบด้วย ข้อ 39 - ข้อ 44
- 2.2.3 กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) ประกอบด้วย ข้อ 45 - ข้อ 50

แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษานี้มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาที่ระดับ .99 (Oxford & Burry-Stock, 1995) และค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) อยู่ในระดับสูง คือ .94 เช่นเดียวกับนักวิจัยไทย (Kaotsombat, 2003; Sutta-Udom, 2007)

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่างตอบในสัปดาห์ที่ 8 ของภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ในห้องเรียน โดยอธิบายรายละเอียดให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงขั้นตอนวิธีการการประเมินการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง โดยอธิบายความหมายของมาตรการประเมินค่า ตั้งแต่ระดับ 1 ถึงระดับ 5 โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้วิจัยให้นักศึกษาเข้าใจว่าในการตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีข้อถูกหรือข้อผิดในการประเมิน ให้นักศึกษาประเมินจากกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาใช้จริง ส่วนการตอบแบบสอบถามนักศึกษาไม่ต้องระบุชื่อตัวเองเพื่อให้ นักศึกษารู้สึกมีอิสระในการตอบ เวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามประมาณ 20 นาที แล้วผู้วิจัยจึงเก็บแบบสอบถามกลับคืน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS เป็นลำดับต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Statistic Package for Social Science (SPSS) for Windows โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติขั้นพื้นฐาน การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ และวิเคราะห์การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา กลยุทธ์ทางตรง (Direct Strategies) และกลยุทธ์ทางอ้อม (Indirect Strategies) โดยใช้สถิติขั้นพื้นฐาน การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยจำแนกตามเพศ และคณะสาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้การทดสอบค่าสถิติโดยวิธี t-Test แบบเป็นอิสระต่อกัน และวิเคราะห์โดยการหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หรือ F-test หากพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละกลยุทธ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัย

จะทำการทดสอบความแตกต่างในการใช้แต่ละกลยุทธ์เป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติขั้นพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าความถี่ (Frequency)

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ ดังนี้คือ

- ค่าความถี่ระดับ 5 หมายถึง ใช้มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00
- ค่าความถี่ระดับ 4 หมายถึง ใช้มาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49
- ค่าความถี่ระดับ 3 หมายถึง ใช้ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49
- ค่าความถี่ระดับ 2 หมายถึง ใช้น้อย มีค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49
- ค่าความถี่ระดับ 1 หมายถึง ใช้น้อยที่สุดหรือไม่เคยใช้ มีค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49

1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่

2.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศ โดยใช้การทดสอบที (t-Test)

3.2 ทดสอบความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาในกลุ่มต่างๆ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หรือ F-test ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างในการใช้แต่ละกลยุทธ์เป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเพศ และคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบเพื่อศึกษาความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเพศและคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเพศ และคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีจำนวน 2 ข้อ ดังนี้

1.1 สถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ปรากฏผลดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย	140	50.40
เพศหญิง	138	49.60
รวม	278	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้นั้นมากที่สุด คือ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 50.40 ที่เหลือได้แก่ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 49.60

1.2 สถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษา
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษา

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
คณะวิศวกรรมศาสตร์	99	35.60
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	74	26.60
คณะบริหารธุรกิจ	105	37.80
รวม	278	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า คณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้นั้นมากที่สุด คือ คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 37.80 รองลงมาได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 35.60 และน้อยที่สุดได้แก่ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 26.60

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบประเมินค่า (Rating Scale) ที่ประกอบไปด้วยคำถาม 50 ข้อ และ ระดับคำตอบ 5 ระดับ แบ่งเป็น 1.ใช้น้อยที่สุดถึงไม่เคยใช้เลย 2.ใช้น้อย 3.ใช้ปานกลาง 4.ใช้มาก และ 5.ใช้มากที่สุด โดยจำแนกกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ซึ่งแต่ละกลุ่ม ประกอบไปด้วยกลวิธีต่างๆรวมทั้งสิ้น 6 กลวิธี ดังต่อไปนี้

1. กลยุทธ์ทางตรง (Direct Strategies) ประกอบด้วย

- 1.1 กลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies) ประกอบด้วยข้อ 1 - ข้อ 9
- 1.2 กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) ประกอบด้วยข้อ 10 - ข้อ 23
- 1.3 กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) ประกอบด้วยข้อ 24 - ข้อ 29

2. กลยุทธ์ทางอ้อม (Indirect Strategies) ประกอบด้วย

- 2.1 กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ประกอบด้วยข้อ 30 - ข้อ 38
- 2.2 กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) ประกอบด้วยข้อ 39 - ข้อ 44
- 2.3 กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) ประกอบด้วยข้อ 45 - ข้อ 50

โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้คือ สถิติขั้นพื้นฐาน การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลผลข้อมูลตามทีออกฟอร์ด (Oxford, 1990: 300) ได้นำเสนอไว้ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงการประเมินระดับความถี่ในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ระดับการใช้กลยุทธ์	ระดับความถี่ของการใช้กลยุทธ์ (5 ระดับ)	ค่าเฉลี่ยในการใช้กลยุทธ์
ระดับสูง	5. ใช้มากที่สุด	4.50 - 5.00
	4. ใช้มาก	3.50 - 4.49
ระดับปานกลาง	3. ใช้ปานกลาง	2.50 - 3.49
ระดับต่ำ	2. ใช้น้อย	1.50 - 2.49
	1. ใช้น้อยที่สุดถึงไม่เคยใช้เลย	1.00 - 1.49

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
ปรากฏผลดังตารางที่ 4 ดังนี้

TNI

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยรวมและรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้		
	$\bar{X}$	S.D.	หมายถึง
กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies)	3.64	0.65	ระดับสูง
กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies)	3.59	0.66	ระดับสูง
กลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies)	3.41	0.63	ระดับปานกลาง
กลยุทธ์ด้านสังคม (Social Strategies)	3.39	0.75	ระดับปานกลาง
กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies)	3.38	0.71	ระดับปานกลาง
กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies)	3.36	0.73	ระดับปานกลาง
รวม	3.46	0.68	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยรวมมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงถึงปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ อันดับที่ 1 คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน อยู่ในระดับสูง $\bar{X} = 3.64$ รองลงมาอันดับที่ 2 คือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา อยู่ในระดับสูง $\bar{X} = 3.59$ รองลงมาอันดับที่ 3 คือ กลยุทธ์ด้านการจำ อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.41$ รองลงมาอันดับที่ 4 คือ กลยุทธ์ด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.39$ รองลงมา

อันดับที่ 5 คือ กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.38$ และอันดับสุดท้าย อันดับที่ 6 คือ กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.36$

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการจำ (Memory Strategies) รายข้อ ข้อ1-9

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการจำ (Memory Strategies)	ระดับการใช้		
	$\bar{X}$	S.D.	หมายถึง
1. ท่านคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่	3.62	0.77	ระดับสูง
2. ท่านนำเอาคำใหม่ ๆ ในภาษาอังกฤษใช้ในประโยค เพื่อให้จำได้ดียิ่งขึ้น	3.52	0.86	ระดับสูง
3. ท่านเชื่อมโยงเสียงของคำใหม่ในภาษาอังกฤษกับภาพ (image or picture) ของคำนั้น เพื่อช่วยให้จำได้	3.70	0.88	ระดับสูง
4. ท่านจดจำคำใหม่ โดยการคิดถึงภาพของเหตุการณ์ซึ่งคำเหล่านั้นอาจจะถูกใช้	3.77	0.85	ระดับสูง
5. ท่านใช้คำพ้องเสียงเพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ	3.41	0.96	ระดับปานกลาง
6. ท่านใช้บัตรคำซึ่งด้านหนึ่งของบัตรเป็นคำศัพท์ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นคำแปล (flashcard) เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ	3.05	1.15	ระดับปานกลาง
7. ท่านแสดงท่าทางประกอบ เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ เช่น drink = ดื่ม ท่านจึงทำท่าทางดื่มน้ำไปด้วย	3.11	1.14	ระดับปานกลาง
8. ท่านทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อย ๆ	3.07	0.99	ระดับปานกลาง
9. ท่านจดจำคำหรือวลีใหม่ ๆ ในภาษาอังกฤษ โดยการจำว่าคำเหล่านั้นอยู่หน้าใดของหนังสือ, ส่วนใดของกระดาน หรือตามป้ายต่าง ๆ บนท้องถนน	3.48	0.98	ระดับปานกลาง
รวม	3.41	0.63	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่ากลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies) ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 ใช้น้อยที่สุด คือ การจดจำคำใหม่โดยการคิดถึงภาพของเหตุการณ์ซึ่งคำเหล่านั้นอาจจะถูกใช้ $\bar{x} = 3.77$ ส่วนกลยุทธ์ด้านการจำที่ใช้น้อยที่สุด คือ การใช้บัตรคำซึ่งด้านหนึ่งของบัตรเป็นคำศัพท์ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นคำแปล (flashcard) เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ $\bar{x} = 3.05$

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) รายข้อ ข้อ10-23

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies)	ระดับการใช้		
	$\bar{x}$	S.D.	หมายถึง
10. ท่านพูดหรือเขียนคำใหม่ ๆ ในภาษาอังกฤษซ้ำแล้วซ้ำอีกหลาย ๆ ครั้ง	3.16	1.03	ระดับปานกลาง
11. ท่านพยายามพูดให้มีสำเนียงใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา	3.50	1.05	
12. ท่านฝึกฝนการออกเสียงภาษาอังกฤษ	3.47	1.05	ระดับปานกลาง
13. ท่านใช้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่ท่านรู้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น ใช้ในการพูด หรือ ใช้ในการเขียน	3.62	0.92	ระดับสูง
14. ท่านเริ่มต้นบทสนทนากับผู้อื่นโดยใช้ภาษาอังกฤษ	3.14	1.10	ระดับปานกลาง
15. ท่านดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ภาคภาษาอังกฤษ	3.72	0.99	ระดับสูง
16. ท่านอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษต่าง ๆ ที่ทำให้ท่านเพลิดเพลิน	3.19	1.12	ระดับปานกลาง
17. ท่านใช้ภาษาอังกฤษในการจดโน้ต, ข้อความ, จดหมาย หรือ รายงาน	3.16	1.02	ระดับปานกลาง
18. ท่านอ่านบทความต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ โดยอ่านแบบผ่านๆ ในครั้งแรกเพื่อหาใจความสำคัญ และกลับมาอ่านทบทวนอีกครั้งอย่างละเอียด	3.42	0.99	ระดับปานกลาง

19. ท่านค้นหาคำในภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ	3.37	0.95	ระดับปานกลาง
20. ท่านศึกษารูปแบบการเรียงประโยคในภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ได้ถูกต้อง	3.28	0.95	ระดับปานกลาง
21. ท่านหาความหมายของคำในภาษาอังกฤษโดยการแบ่งคำนั้นๆ ออกเป็นส่วนๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ เช่น แบ่งตามรากศัพท์	3.33	0.98	ระดับปานกลาง
22. ท่านหลีกเลี่ยงการแปลภาษาอังกฤษแบบคำต่อคำ	3.58	3.26	ระดับสูง
23. ท่านทำสรุปข้อมูลต่าง ๆ ที่ท่านได้ฟังหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ	3.09	1.08	ระดับปานกลาง
รวม	3.36	0.73	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่ากลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 ใช้อย่างน้อยที่สุด คือ การดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ภาคภาษาอังกฤษ $\bar{x} = 3.72$ ส่วนกลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาที่ใช้น้อยที่สุด คือ การสรุปข้อมูลต่าง ๆ ที่ท่านได้ฟังหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ $\bar{x} = 3.09$

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการทดแทน (Compensation Strategies) รายข้อ ข้อ 24-29

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการทดแทน (Compensation Strategies)	ระดับการใช้		
	$\bar{x}$	S.D.	หมายถึง
24. ท่านใช้วิธีการเดาเพื่อให้เข้าใจคำในภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย	3.85	0.95	ระดับสูง
25. ท่านใช้ท่าทางประกอบระหว่างการสนทนาภาษาอังกฤษเมื่อท่านนึกคำภาษาอังกฤษไม่ออก	3.71	1.05	ระดับสูง
26. ท่านใช้คำอื่นแทนเมื่อท่านไม่รู้คำที่ถูกต้องในภาษาอังกฤษ	3.82	0.95	ระดับสูง
27. ท่านอ่านภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องค้นหาคำใหม่ทุกคำ	3.25	0.98	ระดับปานกลาง
28. ท่านพยายามเดาหรือคาดการณ์เป็นภาษาอังกฤษว่าผู้สนทนาชาวต่างชาติจะพูดอะไรต่อไป	3.62	0.92	ระดับสูง
29. ถ้าท่านไม่สามารถคิดถึงคำในภาษาอังกฤษได้ ท่านจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกับคำที่ท่านต้องการ	3.59	0.92	ระดับสูง
รวม	3.64	0.65	ระดับสูง

จากตารางที่ 7 พบว่ากลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 ใช้บ่อยที่สุด คือ การใช้วิธีการเดาเพื่อให้เข้าใจคำในภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย $\bar{x} = 3.85$ รองลงมา คือ การใช้คำอื่นแทนเมื่อท่านไม่รู้คำที่ถูกต้องในภาษาอังกฤษ $\bar{x} = 3.82$ ส่วนกลยุทธ์ด้านการทดแทนที่ใช้น้อยที่สุด คือ การอ่านภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องค้นหาคำใหม่ทุกคำ $\bar{x} = 3.25$

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) รายข้อ ข้อ 30-38

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies)	ระดับการใช้		
	$\bar{X}$	S.D.	หมายถึง
30. ท่านพยายามหาวิธีการต่าง ๆ เท่าที่ท่านจะทำได้เพื่อ ได้ใช้ภาษาอังกฤษ	3.51	0.95	ระดับสูง
31. ท่านสังเกตข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในการใช้ภาษาอังกฤษ และใช้ข้อผิดพลาดเหล่านั้นเป็นบทเรียนเพื่อช่วยให้ท่าน เรียนได้ดีขึ้น	3.54	0.90	ระดับสูง
32. ท่านให้ความสนใจ เมื่อมีใครก็ตามพูดภาษาอังกฤษ	3.67	0.94	ระดับสูง
33. ท่านพยายามที่จะหาวิธีการที่จะทำให้ท่านเรียน ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	3.74	0.90	ระดับสูง
34. ท่านจัดตารางเวลา เพื่อให้มีเวลาเพียงพอที่จะศึกษา ภาษาอังกฤษ	3.30	0.99	ระดับปานกลาง
35. ท่านมองหาคนที่ท่านสามารถพูดภาษาอังกฤษกับเขา ได้	3.46	1.00	ระดับปานกลาง
36. ท่านหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้	3.49	0.98	ระดับปานกลาง
37. ท่านมีเป้าหมายชัดเจนในการปรับปรุงทักษะ ภาษาอังกฤษของท่าน	3.70	0.97	ระดับสูง
38. ท่านคาดหวังในความก้าวหน้า/การพัฒนาในการเรียน ภาษาอังกฤษของท่าน	3.92	0.95	ระดับสูง
รวม	3.59	0.66	ระดับสูง

จากตารางที่ 8 พบว่ากลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 ใช้บ่อยที่สุด คือ การคาดหวังในความก้าวหน้า และการพัฒนาในการเรียนภาษาอังกฤษของท่าน $\bar{X} = 3.92$ ส่วนกลยุทธ์ด้านอภิปัญญาที่ใช้บ่อยที่สุด คือ การจัดตารางเวลาเพื่อให้มีเวลาเพียงพอที่จะศึกษาภาษาอังกฤษ $\bar{X} = 3.30$

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) รายข้อ ข้อ 39-44

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies)	ระดับการใช้		
	$\bar{X}$	S.D.	หมายถึง
39. ท่านพยายามผ่อนคลาย เมื่อรู้สึกกลัวที่จะต้องใช้อังกฤษ	3.73	0.97	ระดับสูง
40. ท่านให้กำลังใจตนเอง เมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าในใจจะกลัวความผิดพลาด	3.88	0.90	ระดับสูง
41. ท่านให้รางวัลกับตนเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี	3.31	1.02	ระดับปานกลาง
42. ท่านพบว่าตัวเองเป็นกังวลหรือเครียดในขณะที่กำลังเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ	3.30	1.10	ระดับปานกลาง
43. ท่านเขียนบรรยายความรู้สึกของท่านเป็นภาษาอังกฤษในสมุดบันทึกประจำวัน	2.87	1.30	ระดับปานกลาง
44. ท่านพูดคุยกับผู้อื่นถึงความรู้สึกของท่านในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.20	1.07	ระดับปานกลาง
รวม	3.38	0.71	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่ากลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 ใช้อย่างน้อยที่สุด คือ การให้กำลังใจตนเอง เมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าในใจจะกลัวความผิดพลาด $\bar{X} = 3.88$ ส่วนกลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึกที่ใช้น้อยที่สุด คือ การเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองเป็นภาษาอังกฤษในสมุดบันทึกประจำวัน $\bar{X} = 2.87$

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านสังคม (Social Strategies) รายข้อ ข้อ 45-50

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านสังคม (Social Strategies)	ระดับการใช้		
	$\bar{x}$	S.D.	หมายถึง
45. ท่านขอร้องให้ผู้พูด พูดช้าลงหรือพูดซ้ำ ถ้าท่านไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่เขาพูดอยู่ในขณะนั้น	3.78	0.86	ระดับสูง
46. ท่านขอให้ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษช่วยแก้ไข ภาษาอังกฤษของท่าน เมื่อท่านพูดผิด	3.55	0.98	ระดับสูง
47. ท่านฝึกฝนภาษาอังกฤษกับเพื่อนนักศึกษาคนอื่น ๆ	3.15	1.09	ระดับปานกลาง
48. ท่านขอความช่วยเหลือจากอาจารย์/เพื่อนนักศึกษาต่างชาติ ในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.32	1.10	ระดับปานกลาง
49. ท่านมักจะถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษกับผู้ที่อยู่ในแวดวงเดียวกับท่าน	3.12	1.15	ระดับปานกลาง
50. ท่านพยายามศึกษาวัฒนธรรมของคนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ	3.42	1.09	ระดับปานกลาง
รวม	3.39	0.75	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่ากลยุทธ์ด้านสังคม (Social Strategies) ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 ใช้น้อยที่สุด คือ การขอร้องให้ผู้พูด พูดช้าลงหรือพูดซ้ำ ถ้าท่านไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่เขาพูดอยู่ในขณะนั้น $\bar{x} = 3.78$ ส่วนกลยุทธ์ด้านสังคมที่ใช้น้อยที่สุด คือ ท่านมักจะถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษกับผู้ที่อยู่ในแวดวงเดียวกับท่าน $\bar{x} = 3.12$

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบเพื่อศึกษาความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเพศและคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยจำแนกตามเพศ และคณะสาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ ได้มาจากการทดสอบค่าสถิติโดยวิธี t-Test แบบเป็นอิสระต่อกัน และวิเคราะห์ค่าสถิติโดยการหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หรือ

F-test และทดสอบความแตกต่างในการใช้แต่ละกลยุทธ์เป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยจำแนกตามเพศ

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	<i>n</i> ชาย	<i>n</i> หญิง	$\bar{X}$ ชาย	$\bar{X}$ หญิง	<i>SD</i> ชาย	<i>SD</i> หญิง	<i>t</i>	<i>p</i>
กลยุทธ์ด้านการจำ	140	138	3.50	3.33	.67	.58	2.250	0.25*
กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา	140	138	3.44	3.28	.83	.62	1.788	.075
กลยุทธ์ด้านการทดแทน	140	138	3.66	3.62	.68	.62	.569	.570
กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา	140	138	3.57	3.61	.68	.64	-.575	.565
กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก	140	138	3.39	3.37	.78	.63	.187	.852
กลยุทธ์ทางสังคม	140	138	3.44	3.34	.81	.68	1.148	.252
รวมระดับการใช้กลยุทธ์	140	138	3.50	3.42	.74	.62	.894	.427

*p > .05 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่านักศึกษาชายมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาหญิงที่ระดับ $\bar{X} = 3.50$ ซึ่งอยู่ในระดับสูง ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ที่ $\bar{X} = 3.42$ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง แต่อย่างไรก็ดี เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มี

นัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นกลยุทธ์ด้านการจำที่นักศึกษาชายมีระดับการใช้กลยุทธ์ที่สูงกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชาย $\bar{X} = 3.50$, หญิง $\bar{X} = 3.33$)

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยจำแนกตามคณะที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่

	คณะวิศวกรรมศาสตร์			คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ			คณะบริหารธุรกิจ		
	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>
กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ									
กลยุทธ์ด้านการจำ	99	3.49	.65	74	3.35	.66	105	3.38	.58
กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา	99	3.43	.75	74	3.30	.61	105	3.33	.80
กลยุทธ์ด้านการทดแทน	99	3.67	.67	74	3.67	.67	105	3.59	.62
กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา	99	3.63	.70	74	3.57	.65	105	3.57	.64
กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก	99	3.44	.73	74	3.29	.68	105	3.38	.71
กลยุทธ์ทางสังคม	99	3.53	.80	74	3.22	.73	105	3.38	.69
รวมระดับการใช้กลยุทธ์	99	3.53	.71	74	3.40	.66	105	3.43	.56

จากตารางที่ 12 พบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สูงกว่านักศึกษาคณะอื่นๆที่ระดับ $\bar{X} = 3.53$ ซึ่งอยู่ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางอยู่ที่ระดับ $\bar{X} = 3.43$ ส่วนนักศึกษา

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ต่ำที่สุด คือที่ระดับ $\bar{X} = 3.40$ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในคณะต่างๆ โดยการหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หรือ F-test และวิเคราะห์ความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมและรายด้านด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) จำแนกตามคณะที่กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่

	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P	Scheffe Post-Hoc
กลยุทธ์ด้านการจำ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.010 110.290 111.300	2 275 277	.505 .401	1.259	.286	
กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.874 150.069 150.943	2 275 277	.437 .546	.801	.450	
กลยุทธ์ด้านการทดแทน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.384 118.007 118.391	2 275 277	.192 .429	.447	.640	
กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.226 123.284 123.510	2 275 277	.113 .448	.252	.778	
กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.932 140.405 141.337	2 275 277	.466 .511	.913	.403	
กลยุทธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.256 152.601 156.857	2 275 277	2.128 .555	3.834*	.023*	Engineering* IT*

* $p < .05$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมของนักศึกษาคณะต่างๆพบว่า ความแตกต่างของคณะต่างๆที่นักศึกษาทำล้งศึกษาอยู่มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีระดับการใช้กลยุทธ์ด้านสังคมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์มีการใช้กลยุทธ์ด้านสังคมสูงกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศที่ระดับ $\bar{X} = 3.53$ ในขณะที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีการใช้กลยุทธ์ด้านสังคมอยู่ที่ระดับ $\bar{X} = 3.22$

TNI

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554
4. เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยจำแนกตามเพศ และคณะสาขาวิชาที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น กำลังศึกษาอยู่

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 993 คน จากคณะต่างๆรวม 3 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 287 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยอ้างอิงมาจากตารางของ R.V. Krejcie and D.W. Morgan (1970) โดยแบ่งเป็นเพศชาย 140 คน และเพศหญิง 138 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 (ESL/EFL) ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) ที่ถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประเมินตนเอง โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยข้อคำถาม 50 ข้อ และระดับคำตอบ 5 ระดับ แบ่งเป็น 1.ใช้น้อยที่สุดถึงไม่เคยใช้เลย 2.ใช้น้อย 3. ใช้ปานกลาง 4.ใช้มาก และ 5.ใช้มากที่สุด โดยจำแนกกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลยุทธ์ทางตรง (Direct Strategies) ประกอบด้วย กลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies) กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) และ กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) และ กลยุทธ์ทางอ้อม (Indirect Strategies) ประกอบด้วย กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และ กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่างตอบในสัปดาห์ที่ 8 ของภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ในห้องเรียน โดยอธิบายรายละเอียดให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงขั้นตอนวิธีการการประเมินการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง โดยอธิบายความหมายของมาตรการประเมินค่า ตั้งแต่ระดับ 1 ถึงระดับ 5 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้วิจัยเน้นให้นักศึกษาเข้าใจว่าในการตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีข้อถูกหรือข้อผิดในการประเมินให้นักศึกษาประเมินจากกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาใช้จริง ส่วนการตอบแบบสอบถาม นักศึกษาไม่ต้องระบุชื่อตัวเองเพื่อให้นักศึกษารู้สึกมีอิสระในการตอบ เวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามประมาณ 20 นาที แล้วผู้วิจัยจึงเก็บแบบสอบถามกลับคืน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS เป็นลำดับต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Statistic Package for Social Science (SPSS) for Windows โดยมีขั้นตอนดังนี้

3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติขั้นพื้นฐาน การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ และวิเคราะห์การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลยุทธ์ทางตรง (Direct Strategies) และกลยุทธ์ทางอ้อม (Indirect Strategies) โดยใช้สถิติขั้นพื้นฐาน การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยจำแนกตามเพศ และคณะสาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้การทดสอบค่าสถิติโดยวิธี t-Test แบบเป็นอิสระต่อกัน และวิเคราะห์โดยการหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หรือ F-test หากพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละกลยุทธ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทำการทดสอบความแตกต่างในการใช้แต่ละกลยุทธ์เป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 278 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 50.40 ที่เหลือได้แก่ เพศหญิง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 49.60 ด้านคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ แบ่งเป็น คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 37.80 รองลงมาได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 35.60 และน้อยที่สุดได้แก่ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60

2. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยรวมมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.46$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงถึงปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ อันดับที่ 1 คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน อยู่

ในระดับสูง $\bar{x} = 3.64$ รองลงมาอันดับที่ 2 คือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา อยู่ในระดับสูง $\bar{x} = 3.59$ รองลงมาอันดับที่ 3 คือ กลยุทธ์ด้านการจำ อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 3.41$ รองลงมาอันดับที่ 4 คือ กลยุทธ์ด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 3.39$ รองลงมาอันดับที่ 5 คือ กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 3.38$ และอันดับสุดท้าย อันดับที่ 6 คือ กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญา อยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 3.36$

3. ความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยจำแนกตามเพศ พบว่านักศึกษาชายมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาหญิง โดยระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาย คือ $\bar{x} = 3.50$ ซึ่งอยู่ในระดับสูง ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ที่ $\bar{x} = 3.42$ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นกลยุทธ์ด้านการจำที่นักศึกษาชายมีระดับการใช้กลยุทธ์ที่สูงกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชาย $\bar{x} = 3.50$, หญิง $\bar{x} = 3.33$)

4. ความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยจำแนกตามคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สูงกว่านักศึกษาคณะอื่นๆที่ระดับ $\bar{x} = 3.53$ ซึ่งอยู่ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางอยู่ที่ระดับ $\bar{x} = 3.43$ ส่วนนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ต่ำที่สุด คือที่ระดับ $\bar{x} = 3.40$ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมของนักศึกษาคณะต่างๆพบว่า ความแตกต่างของคณะต่างๆที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีระดับการใช้กลยุทธ์ด้านสังคมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์มีการใช้กลยุทธ์ด้านสังคมสูงกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศที่ระดับ $\bar{x} = 3.53$ ในขณะที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีการใช้กลยุทธ์ด้านสังคมอยู่ที่ระดับ $\bar{x} = 3.22$

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยรวมมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) ซึ่งเอลลิส (1994) กล่าวว่า ระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาในด้านต่างๆของผู้เรียนภาษาต่างประเทศนั้น สามารถสะท้อนถึงความสามารถที่แท้จริงทางการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารของผู้เรียนได้ ดังนั้น ระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 จึงอยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องคล้ายคลึงกับงานวิจัยอื่นๆที่ทำการศึกษากการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนและนักศึกษาชาวเอเชียอื่นๆ เช่น งานวิจัยของ โอ (Oh, 1992) ปาร์ค (Park, 1997) และ ลี (Ok, 2003) จากประเทศเกาหลี งานวิจัยของ วาร์ตัน จากสิงคโปร์ (Wharton, 2000) และ งานวิจัยของพีค็อก และโฮ จากประเทศฮ่องกง (Peacock and Ho, 2003) โดยผลการวิจัยของนักวิจัยต่างๆเหล่านี้ให้ผลการวิจัยที่ตรงกัน คือ นักเรียน นักศึกษาที่มาจากประเทศในกลุ่มเอเชียและเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น มีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือนักเรียนและนักศึกษากลุ่มนี้ยังประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีปัญหาด้านการติดต่อสื่อสารในการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งปัญหาดังกล่าวคล้ายคลึงกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 ที่ยังไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนไม่สามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ดี จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 มีแนวโน้มที่จะพัฒนาความสามารถและศักยภาพของตนให้เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคตได้ เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้ มีการใช้กลยุทธ์ด้านอภิปญญา (Metacognitive Strategies) อยู่ในระดับสูง $\bar{X} = 3.59$ โดยกลยุทธ์ดังกล่าวเป็นวิธีการที่ผู้เรียนมีการวางแผนการเรียนของตนเอง มีการตั้งเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายในการเรียน และเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนในแต่ละครั้ง ผู้เรียนจะมีการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเองทุกครั้ง ซึ่งผลการวิจัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 พบว่า กลุ่ม

ตัวอย่างมีความคาดหวังในความก้าวหน้าและต้องการที่จะพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของตน ($\bar{X} = 3.92$) นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างมีความพยายามที่จะหาวิธีการต่างๆที่จะทำให้ตนเองเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.74$) และกลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนเป้าหมายที่ชัดเจนในการปรับปรุงทักษะภาษาอังกฤษของตน ($\bar{X} = 3.70$) ดังนั้น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 มีแนวโน้มที่จะพัฒนาความสามารถทางภาษาของตนเองจนกลายเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ เนื่องจาก กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนที่มีความเชี่ยวชาญทางการใช้ภาษาสูง หรือผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาสูง มักจะนำไปใช้เพื่อวางแผนในการเรียนภาษาต่างประเทศของตน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของตนได้ (Oxford & Burry-Stock, 1995; Ehrman, 1998) แต่อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 มีระดับการใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.64$) ซึ่งกลยุทธ์ดังกล่าวเป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารเมื่อประสบกับข้อจำกัดต่างๆทางด้านภาษา เช่น ฟังผู้พูดไม่เข้าใจ ไม่สามารถสื่อสารได้เนื่องจากรู้คำศัพท์น้อย เป็นต้น โดยกลยุทธ์ด้านการทดแทนประกอบด้วย การเดาอย่างมีเหตุผล การขจัดข้อจำกัดในการพูดและการเขียน อาทิเช่น การเปลี่ยนมาใช้ภาษาแม่ การขอความช่วยเหลือ และการใช้ท่าทางประกอบ เป็นต้น อ็อกฟอร์ด (1990) กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการใช้ภาษาในระดับต่ำจะมีการใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทน (Compensation Strategies) สูงกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางการใช้ภาษาสูง เนื่องจากผู้เรียนที่มีความสามารถทางการใช้ภาษาในระดับต่ำมักจะประสบปัญหาด้านการขาดความรู้ทางคำศัพท์แขนงต่างๆและไม่สามารถเรียบเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาต่างประเทศนั้นๆได้ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 ใช้วิธีการเดาเพื่อให้เข้าใจคำศัพท์ต่างๆในภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย ($\bar{X} = 3.85$) และ มีการใช้คำอื่นแทนเมื่อนักศึกษาไม่รู้คำศัพท์ที่ถูกต้องในภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.82$) ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 มีปัญหาทางด้านการไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือรู้คำศัพท์น้อยจนมีผลทำให้การติดต่อสื่อสารหรือการใช้ภาษาอังกฤษไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร เนื่องจากมีใช้กลยุทธ์ด้านการทดแทนอยู่ในระดับสูง

2. ความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยจำแนกตามเพศ พบว่านักศึกษาชายมีระดับ

การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาหญิงเล็กน้อย โดยระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาย คือ $\bar{X} = 3.50$ ซึ่งอยู่ในระดับสูง ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ที่ $\bar{X} = 3.42$ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้มีความแตกต่างจากผลงานวิจัยในประเทศอื่นๆเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ผลการวิจัยต่างๆ อาทิ เออร์แมนและอ็อกฟอร์ด (1989; 1995) เคย์เลนี (1996) เทคุชิ (2002) และ ลี (2003) ยืนยันว่าเพศหญิงมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญในทุกๆด้าน เนื่องจาก เพศหญิงมีความจำที่ดีกว่าเพศชาย สามารถเชื่อมโยงรายละเอียดต่างๆได้ดีกว่าเพศชาย นอกจากนั้น เพศหญิงสามารถแสดงความสามารถทางการสื่อสารทางภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และใช้โครงสร้างทางภาษาที่ซับซ้อนมากกว่าเพศชาย และเพศหญิงยังให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้มากกว่าเพศชาย แต่อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เพศหญิงใช้มากกว่าเพศชาย คือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) โดยเพศหญิงมีระดับการใช้กลยุทธ์ทางด้านอภิปัญญาอยู่ที่ $\bar{X} = 3.61$ ในขณะที่เพศชายมีระดับการใช้กลยุทธ์ทางด้านอภิปัญญาอยู่ที่ $\bar{X} = 3.57$ ซึ่งกล่าวได้ว่า นักศึกษาหญิงมีความตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ รวมไปถึงมีการจัดการและวางแผนการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองเป็นระบบมากกว่านักศึกษาชาย แต่อย่างไรก็ดี จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาชายมีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาหญิง โดยเฉพาะการใช้กลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies) ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 มีความสามารถด้านการจดจำคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ต่างๆของภาษาอังกฤษ ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงความคิดต่างๆได้ดีกว่านักศึกษาหญิง ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 มีความสามารถทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษที่สูงกว่านักศึกษาหญิง แต่อย่างไรก็ดี จากผลการวิจัยครั้งนี้ยังไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจนว่าความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อการเรียนรู้ทางภาษาตลอดจนระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทางภาษา

3. ความแตกต่างของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 โดยจำแนกตามคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ พบว่าคณะสาขาวิชาที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 กำลังศึกษาอยู่ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ คณะสาขาต่างๆ ที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่นั้น ไม่มีผลใดๆในการเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ยกเว้นกล

ยุทธ์ทางด้านสังคมเท่านั้นที่พบความแตกต่างระหว่างนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และนักศึกษา คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์มีการใช้กลยุทธ์ด้าน สังคมสูงกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งกลยุทธ์ด้านสังคมเป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนมี ปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น โดยผู้เรียนจะมีการขอร้องให้ผู้พูด พูดซ้ำลง หรือพูดซ้ำถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจ ภาษาอังกฤษที่ผู้พูดกำลังพูดอยู่ นอกจากนั้น ผู้เรียนยังมีการขอความช่วยเหลือจากอาจารย์ เพื่อน นักศึกษา หรือชาวต่างชาติให้ช่วยแก้ไขในการใช้ภาษาอังกฤษที่ผิดพลาดของตน ดังนั้นจึงกล่าวได้ ว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นและมีความกล้าในการ ติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษและไม่กลัวที่จะซักถามผู้อื่นในการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

ดังนั้น จากผลการวิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 คือ ความ แตกต่างระหว่างเพศและคณะวิชาที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ โดยนักศึกษาชายมีระดับการใช้กล ยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาหญิง และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มี ระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554 มีระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ ในระดับปานกลาง ซึ่งสะท้อนความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในด้าน ต่างๆของนักศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่นว่าเป็นผู้เรียนที่ยังไม่ประสบ ผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลยุทธ์ การเรียนภาษา ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน

1. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีการแนะนำกลยุทธ์การเรียนภาษาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาในด้านต่างๆ เพื่อช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนประสบผลสำเร็จ รวมไปถึงการแนะนำวิธีการเลือกใช้กลยุทธ์ต่างๆให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนและสถานการณ์ต่างๆได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีการชี้แจงจุดประสงค์ในการแนะนำการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาในด้านต่างๆให้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและแรงจูงใจในการฝึกฝนการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษในด้านต่างๆให้สัมฤทธิ์ผล
2. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีการศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาในด้านต่างๆของผู้เรียน อาทิเช่น กลยุทธ์การเรียนภาษาที่ผู้เรียนใช้บ่อยที่สุด หรือกลยุทธ์การเรียนภาษาที่ผู้เรียนไม่เคยนำไปใช้ เป็นต้น เนื่องจากระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน สามารถสะท้อนความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในด้านต่างๆของผู้เรียนได้ แต่อย่างไรก็ดี การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาในด้านต่างๆของผู้เรียนนั้น ผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถใช้กระบวนการหรือวิธีการต่างๆในการศึกษาได้ ตัวอย่างเช่น การสัมภาษณ์ การเขียนบันทึกความคิดของผู้เรียน และการใช้แบบสอบถามทั้งแบบปลายปิดและปลายเปิด เป็นต้น และผู้สอนไม่ควรเน้นเฉพาะการสอนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเท่านั้น แต่ควรสอดแทรกการสอนกลยุทธ์การเรียนภาษาที่หลากหลายให้แก่ผู้เรียนด้วยเพื่อช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอข้อแนะนำต่างๆดังต่อไปนี้

1. การศึกษาครั้งต่อไป ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยอื่นๆที่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เช่น ระยะเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นเรียนที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เป็นต้น
2. การศึกษาครั้งต่อไป ควรทำการทดลองสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษารวมกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนปกติโดยเน้นการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาให้แก่ผู้เรียน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการฝึกการใช้กลยุทธ์ต่างๆ และมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาก่อนการทดลองสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ และหลังการทดลองสอนกลยุทธ์การเรียนรู้

บรรณานุกรม

TNI

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- เกียรติชัย สายคำ. (2545). การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พัชรพรรณ ม. รัตนพล. (2541). การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- แพรวพรรณ พริ้งพร้อม. (2552). การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2. กรุงเทพมหานคร: BU Academic Review 8, 2 (ก.ค.-ธ.ค. 2552) หน้า 15-26.
- ภาวณิ อุ่นวัฒนา. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษา กับความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ (การสอนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bialystok, E. (1981). The role of conscious strategies in second language proficiency. *Modernlanguage Journal*, 65 Spring, 24–35. (ERIC Document Re- production service No. EJ251171). Retrieved from <http://eric.ed.gov/>
- Block, E. (1986). *The comprehension strategies of second language readers*. Retrieved October 20, 2005, from TESOL Quarterly Web site: http://dzi banche.biblos.uqroo.mx/hemeroteca/tesol_quartely/1967_2002_fulltext/Vol_20_3 .pdf#page=79
- Bremner, S. (1999). Language learning strategies and language proficiency: Investigating the relationship in Hong Kong. *Canadian Modern Language Review*, 55(4), 490-514.
- Cohen, A. D. (1996). *Second Language Learning and Use Strategies: Clarifying the Issues*. Revised version. (Online). Available: <http://www.carla.umn.edu/about/profiles/CohenPapers/SBIclarify.pdf>. Retrieved July 20, 2006.
- El-Dib, M. A. B. (2004). Language Learning Strategies in Kuwait: Links to Gender, Language Level, and Culture in Hybrid Context. *Foreign language Annals*, 37 Spring, 85.

- Ellis, R. (1994). *The study of second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Ehrman, M., & Oxford, R. (1989). Effects of sex differences, career choice, and psychological type on adult learning strategies. *The Modern Language Journal*, 73(1), 1-13.
- Ehrman, M. & Oxford, R. (1995). Cognition plus: correlates of language learning success, *The modern language journal*, 79(1), 67-89.
- Fredrickson, T. (2003). Crossing that final hurdle. *Bangkok Post : Learning post*, June 24, 2003, 1 Retrieved August 5, 2007, from <http://www.bangkokpost.net/education/site2003/cvjn2403.htm>
- Graddol, D. (1997). *The future of English?* London: The British Council.
- Green, J. M., & Oxford, R. L. (1995). A closer look at learning strategies, L2 proficiency, and gender. *TESOL Quarterly*, 29(2), 261-297.
- Griffiths, C. (2003). Patterns of language learning strategy use. *System*, 31, 367-383.
- Kaotsombut, N. (2003). *A study of language learning strategies of graduate science students at Mahidol University*. Unpublished master's thesis, Faculty of Graduate Studies, Mahidol University, BKK, Thailand.
- Kaylani, C. (1996). The influence of gender and motivation on EFL learning strategy use in Jordan. In Rebecca L. Oxford (Ed.). *Language learning strategies around the world: Cross-cultural perspectives*(pp. 75–88). Honolulu: University of Hawaii, Second Language Teaching & Curriculum center.
- Krashen, S., Long, M., & Scarcella, R. (1979). Age, rate and eventual attainment in second language acquisition. *TESOL Quarterly*, 13, 573–582.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Lin, T.H. (2007). *A Study of Technology University Applied Foreign Language Students' English Learning Motivation and Learning Strategy : A Case of Central Taiwan*. Unpublished master's thesis, National Yunlin University of Science and Technology, Yunlin, Taiwan.
- Nunan, D. (1999). *Second language teaching & learning*. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Oh, J. (1992). Learning Strategies used by university EFL students in Korea. *Language Teaching*, 1, 3-53.
- Ok, L. Y. (2003). The relationship of school year, sex and proficiency on the use of learning strategies in learning English of Korean junior high school students. *Asian EFL Journal*.
- O' Malley et al. (1985). Learning Strategy Applications with Students of English as a Second Language. *TESOL Quarterly*, 19/13, 557–584.
- O'Malley, J. M., & Chamot, A. U. (1990). *Learning strategies in second language acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.

- O'Malley, J. M. & Chamot, A. U. (1995). *Learning Strategies in Second Language Acquisition* 4th printing. New York: Press Syndicate of University of Cambridge.
- Oxford, R. L. (1989). Use of language learning strategies: A synthesis of studies with implications for strategy training. *System*, 17, 235-247.
- Oxford, R., & Nyikos, M. (1989). Variables affecting choice of language learning strategies by university students, *The Modern Language Journal*, 73(3), 291-300.
- Oxford, R. L. (1990). *Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know*. New York: Newbury House.
- Oxford, R. L. (1993). Instructional implications of gender differences in L2 learning styles and strategies. *Applied Language Learning*, 4(1-2), 65-94.
- Oxford, R., & Burry-Stock, J. (1995). Assessing the use of language learning strategies worldwide with the ESL/EFL version of SILL. *System*, 23, 1-23.
- Oxford, R. L. (1996). What have we learned about language learning strategies Around the world?. In Rebecca L. Oxford (Ed.). *Language learning strategies around the world: Cross-cultural perspectives*(pp. 247-249). Honolulu: University of Hawaii, Second Language Teaching & Curriculum center.
- Park, G. P. (1997). Language learning strategies and English proficiency in Korean university students. *Foreign Language Annals*, 30(2), 211-221.
- Peacock, M., & Ho, B. (2003). Student language learning strategies across eight disciplines. *International Journal of Applied Linguistics*, 13, 179-200.
- Phillips, V. (1991). A look at learner strategy use and ESL proficiency. *CATESOL Journal*. November, 57-56.
- Politzer, R. L. (1983). An Exploratory study of self-reported language learning behaviors and their relation to achievement. *Studies in Second Language Acquisition*, 6, 54-68.
- Rigney, J. W. (1978). Learning strategies: A theoretical perspective. In H.F. O'Neil, Jr. (Ed.), *Learning strategies*. New York: Academic Press.
- Rubin, J. (1975). What the 'good language learner' can teach us. *TESOL Quarterly*, 9, 41-45.
- Rubin, J. (1987). Learning strategies, theoretical assumptions, research history and typology. In A. Wenden & J. Rubin (Eds), *Learning strategies in language learning*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Satta-Udom, S. (2007). *A survey of language learning strategies used by first year students at Mahidol University: The impact of field of study*. Unpublished master's thesis (Applied Linguistics), Faculty of Graduate Studies, Mahidol University, BKK, Thailand.
- Scarcella, R.C. & Higa, C.A. (1982). Input and age differences in second language acquisition. In S.D.
- Singleton, D. (1989) *Language Acquisition: The Age Factor*. Clevedon: Multilingual Matters. (Second edition currently in preparation.)

- Shmais, W. A. (2003). Language learning strategy use in Palestine. *TESL-EJ*, 7(2)
Retrieved July 18, 2011, from <http://www-writing.berkeley.edu/tesl-ej/ej26/a3.html>
- Skehan, P. (1989). *Individual differences in second language learning*. London: Edward Arnold.
- Stern, H. H. (1975). What can we learn from the good language learner? Canadian: *Modern Language Review*, 31, 304-318.
- Stern, H. H. (1992). *Issues and options in language teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Su, M. (2005). A Study of EFL Technological and Vocational college Students' Language Learning Strategies and their Self-Perceived English proficiency. Retrieved on May 20, 2005, from *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*. Web site: <http://e-flt.nus.edu.sg/v2n12005/su.htm>
- Taguchi, T. (2002). Learner factors affecting the use of learning strategies in cross-cultural contexts. *Prospect*, 17(2) August.
- Vidal, R. T. (2002). Is there a correlation between reported language learning strategy use, actual strategy use and achievement? *Linguagem & Ensino*, 5(1), 43-73.
- Wenden, A. and Rubin, J. (1987). *Learner Strategies in Language Learning*. (pp. 7-8). UK: Prentice Hall.
- Wharton, G. (2000). Language Learning Strategy Use of Bilingual Foreign Language Learners in Singapore. *Language Learning*, 50(2). June 2000, 203-243(41). doi: 10.1111/0023-8333.0011

ภาคผนวก

TNI

ก. แบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้หรือเทคนิคในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

TNI

คำชี้แจง

- โปรดตอบคำถามต่อไปนี้อย่างครบถ้วนทุกข้อและตอบตามความเป็นจริงให้มากที่สุดคำตอบของท่านไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใดทั้งสิ้น
- โปรดตอบคำถามทุกข้ออย่างสมบูรณ์ อย่าเว้นข้อหนึ่งข้อใดไว้มิฉะนั้นข้อมูลที่ได้รับอาจเกิดความผิดพลาด

แบบสอบถามกลยุทธ์หรือเทคนิคในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. วิชาเอกที่กำลังศึกษาอยู่ ☐ วิศวกรรมยานยนต์ ☐ วิศวกรรมการผลิต
☐ วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ☐ เทคโนโลยีสารสนเทศ
☐ เทคโนโลยีมัลติมีเดีย ☐ ระบบสารสนเทศทางธุรกิจ
☐ การจัดการอุตสาหกรรม ☐ บริหารธุรกิจญี่ปุ่น

3. เกรดวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมา

☐ A	☐ C
☐ B+	☐ D+
☐ B	☐ D
☐ C+	☐ F

ตอนที่ 2 แบบสอบถามกลยุทธ์หรือเทคนิคในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 50 ข้อ กรุณาอ่านคำถามแต่ละข้อและตอบคำถามโดยการใส่เครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่าง ☐ ที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

5	หมายถึง	ใช้มากที่สุด
4	หมายถึง	ใช้มาก
3	หมายถึง	ใช้ปานกลาง
2	หมายถึง	ใช้น้อย
1	หมายถึง	ใช้น้อยที่สุดถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย

กลยุทธ์หรือเทคนิคในการเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับความถี่ของการใช้กลยุทธ์				
	5	4	3	2	1
1. ท่านคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรารู้มาแล้วกับสิ่งที่เรารู้ใหม่					
2. ท่านนำเอาคำใหม่ ๆ ในภาษาอังกฤษใช้ในประโยค เพื่อให้จำได้ดียิ่งขึ้น					
3. ท่านเชื่อมโยงเสียงของคำใหม่ในภาษาอังกฤษกับภาพ (image or picture) ของคำนั้น เพื่อช่วยให้จำได้					
4. ท่านจดจำคำใหม่ โดยการคิดถึงภาพของเหตุการณ์ซึ่งคำเหล่านั้นอาจจะถูกใช้					
5. ท่านใช้คำพ้องเสียงเพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ					
6. ท่านใช้บัตรคำซึ่งด้านหนึ่งของบัตรเป็นคำศัพท์ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นคำแปล (flashcard) เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ					
7. ท่านแสดงท่าทางประกอบ เพื่อช่วยในการจำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ เช่น drink = ดื่ม ท่านจึงทำท่าทางดื่มน้ำไปด้วย					
8. ท่านทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อย ๆ					
9. ท่านจดจำคำหรือวลีใหม่ ๆ ในภาษาอังกฤษ โดยการจำว่าคำเหล่านั้นอยู่หน้าใดของหนังสือ, ส่วนใดของกระดาน หรือ ตามป้ายต่าง ๆ บนท้องถนน					
10. ท่านพูดหรือเขียนคำใหม่ ๆ ในภาษาอังกฤษซ้ำแล้วซ้ำอีกหลาย ๆ ครั้ง					
11. ท่านพยายามพูดให้มีสำเนียงใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา					
12. ท่านฝึกฝนการออกเสียงภาษาอังกฤษ					
13. ท่านใช้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่ท่านรู้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น ใช้ในการพูด หรือ ใช้ในการเขียน					

กลยุทธ์หรือเทคนิคในการเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับความถี่ของการใช้กลยุทธ์				
	5	4	3	2	1
14. ท่านเริ่มต้นบทสนทนากับผู้อื่น โดยใช้ภาษาอังกฤษ					
15. ท่านดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ภาคภาษาอังกฤษ					
16. ท่านอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษต่าง ๆ ที่ทำให้ท่านเพลิดเพลิน					
17. ท่านใช้ภาษาอังกฤษในการจดโน้ต, ข้อความ, จดหมาย หรือ รายงาน					
18. ท่านอ่านบทความต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ โดยอ่านแบบผ่าน ๆ ในครั้งแรกเพื่อหาใจความสำคัญ และกลับมาอ่านบทวนอีกครั้งอย่างละเอียด					
19. ท่านค้นหาคำในภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ					
20. ท่านศึกษารูปแบบการเรียงประโยคในภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง					
21. ท่านหาความหมายของคำในภาษาอังกฤษโดยการแบ่งคำนั้น ๆ ออกเป็นส่วน ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ เช่น แบ่งตามรากศัพท์					
22. ท่านหลีกเลี่ยงการแปลภาษาอังกฤษแบบคำต่อคำ					
23. ท่านทำสรุปข้อมูลต่าง ๆ ที่ท่านได้ฟังหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ					
24. ท่านใช้วิธีการเดา เพื่อให้เข้าใจคำในภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย					
25. ท่านใช้ท่าทางประกอบระหว่างการสนทนาภาษาอังกฤษเมื่อท่านนึกคำภาษาอังกฤษ ไม่ออก					
26. ท่านใช้คำอื่นแทน เมื่อท่านไม่รู้คำที่ถูกต้องในภาษาอังกฤษ					
27. ท่านอ่านภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องค้นหาคำใหม่ทุกคำ					
28. ท่านพยายามเดาหรือคาดการณ์เป็นภาษาอังกฤษว่าผู้สนทนาชาวต่างชาติจะพูดอะไรต่อไป					
29. ถ้าท่านไม่สามารถคิดถึงคำในภาษาอังกฤษได้ ท่านจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกับคำที่ท่านต้องการ					
30. ท่านพยายามหาวิธีการต่าง ๆ เท่าที่ท่านจะทำได้เพื่อให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษ					
31. ท่านสังเกตข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในการใช้ภาษาอังกฤษ และใช้ข้อผิดพลาดเหล่านั้นเป็นบทเรียนเพื่อช่วยใหท่านเรียน ได้ดีขึ้น					
32. ท่านให้ความสนใจ เมื่อมีใครก็ตามพูดภาษาอังกฤษ					
33. ท่านพยายามที่จะหาวิธีการที่จะทำให้ท่านเรียนภาษาอังกฤษ ได้ดีขึ้น					
34. ท่านจัดตารางเวลา เพื่อให้มีเวลาเพียงพอที่จะศึกษาภาษาอังกฤษ					

กลยุทธ์หรือเทคนิคในการเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับความถี่ของการใช้กลยุทธ์				
	5	4	3	2	1
35. ท่านมองหาคนที่ท่านสามารถพูดภาษาอังกฤษกับเขาได้					
36. ท่านหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้					
37. ท่านมีเป้าหมายชัดเจนในการปรับปรุงทักษะภาษาอังกฤษของท่าน					
38. ท่านคาดหวังในความก้าวหน้า/การพัฒนาในการเรียนภาษาอังกฤษของท่าน					
39. ท่านพยายามผ่อนคลาย เมื่อรู้สึกกลัวที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษ					
40. ท่านให้กำลังใจตนเอง เมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ แม้ว่าในใจจะกลัวความผิดพลาด					
41. ท่านให้รางวัลกับตนเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี					
42. ท่านพบว่าตัวเองเป็นกังวลหรือเครียดในขณะที่กำลังเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ					
43. ท่านเขียนบรรยายความรู้สึกของท่านเป็นภาษาอังกฤษในสมุดบันทึกประจำวัน					
44. ท่านพูดคุยกับผู้อื่นถึงความรู้สึกของท่านในการเรียนภาษาอังกฤษ					
45. ท่านขอร้องให้ผู้พูด พูดช้าลงหรือพูดซ้ำ ถ้าท่านไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่เขาพูดอยู่ในขณะนั้น					
46. ท่านขอให้ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษช่วยแก้ไขภาษาอังกฤษของท่าน เมื่อท่านพูดผิด					
47. ท่านฝึกฝนภาษาอังกฤษกับเพื่อนนักศึกษาคนอื่น ๆ					
48. ท่านขอความช่วยเหลือจากอาจารย์/เพื่อนนักศึกษาต่างชาติ ในการใช้ภาษาอังกฤษ					
49. ท่านมักจะถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษกับผู้ที่อยู่ในแวดวงเดียวกับท่าน					
50. ท่านพยายามศึกษาวัฒนธรรมของคนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ					

TNI

THAI-NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลยุทธ์หรือเทคนิคที่ผู้เรียน (ผู้ตอบแบบสอบถาม)
ปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษ

1. ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของท่าน

.....

.....

.....

.....

.....

2. แนวทางใดที่ท่านคิดว่าจะช่วยเหลือท่านในการเรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล

อมราวดี ทัพพุน

วัน เดือน ปีเกิด

10 มกราคม 2523

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

4/107 หมู่บ้านธนะสิน ซอยนวมินทร์ 68 แขวง 14
ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม
กทม. 10230

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2550

ศศ.ม. (ภาษาศาสตรประยุกต์ หลักสูตรนานาชาติ) มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2544

อ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศิลปากร

TNI

